

Ở TRONG SỰ HIỆN DIỆN CỦA NGÀI

Cảm ơn anh, Anh Neville, xin Chúa ban phước cho anh thật dồi dào.

Và xin chào, các bạn. Thật là đặc ân lớn được trở lại đây trong tòa nhà này tối nay lần nữa, và cảm nhận sự Hiện diện không bao giờ sai của Chúa chúng ta, như Ngài đã ban lời hứa. Và bây giờ, tôi rất biết ơn, vì tôi biết rằng nhiều người trong các bạn đã ở lại vì Sứ điệp ngắn ngủi này tối nay. Và nhiều người trong các bạn phải lái xe rất xa tối nay, để trở về nhà. Như tôi biết, một số người phải trả phòng ở nhà nghỉ của mình. Và chúng tôi sẽ cố gắng không giữ các bạn lâu, vì thế đó là lý do chúng ta đến sớm để chúng ta có thể ra về sớm.

² Và bây giờ chúng ta sẽ, ngay khi tôi có thể, tôi sẽ thông báo khi nào chúng ta sẽ có thể bắt đầu, tôi có vài cú điện thoại chiều nay, biết khi nào chúng ta sẽ bắt đầu những sách này, hay những chương này. Và tôi suy nghĩ, nếu ý Chúa, tôi muốn thực hiện, lần tới để chúng ta bắt đầu, về Bảy Ấn của Khải huyền, và bảy ấn tự nhiên. Và, rồi nếu chúng ta làm đúng giờ, nắm bắt bảy ấn ở phần sau của Sách, đấy. Vậy thì, phần đó có lẽ mất một ít thời gian. Xem đấy, có bảy ấn mà được mở ra; có bảy tai vạ, bảy tiếng kèn, tất cả những số bảy đó; và những ấn chúng ta có thể nắm bắt trước tiên. Nhưng rồi ở phía sau của quyển Sách được đóng bằng bảy ấn. Đa-ni-ên đã nghe những tiếng, những tiếng sấm vang rền, và bị cấm ghi lại điều đó. Giăng đã bị cấm chép nó. Nhưng nó được đóng ấn ở phía sau của Sách, đó là, sau tất cả những điều màu nhiệm của Sách đã được chép ra và bày tỏ. Các bạn để ý Đa-ni-ên đã nói ở đó, “Những sự màu nhiệm trong thời đại của những tiếng này, sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được bày tỏ vào lúc đó.” Đấy, “sự màu nhiệm,” Đức Chúa Trời là ai, cách mà Ngài đã trở nên xác thật như thế nào, tất cả những điều này sẽ được mở ra ra vào lúc đó. Và rồi—rồi chúng ta sẵn sàng cho Bảy Ấn trên phía sau của Sách, điều đó thậm chí không được bày tỏ cho con người, thậm chí không được chép trong Kinh Thánh, nhưng

chúng sẽ phải phù hợp thật chính xác với phần còn lại của Kinh Thánh, và tôi nghĩ đó sẽ là một việc lớn.

3 Vì thế bây giờ chúng ta sẽ cố gắng đi nhanh để qua phần này. Cảm ơn mỗi một người trong các bạn vì sự tử tế của các bạn và sự hiện diện của các bạn, và—và tất cả những điều các bạn đã làm, chúng tôi cảm ơn các bạn rất nhiều. Và bây giờ tôi—tôi tin rằng chúng tôi sẽ không giữ các bạn quá lâu tối nay, bởi vì các bạn quá kiên nhẫn để ngồi, để đứng. Vợ tôi nói ở phía sau đó, cô ấy nói chuyện về tối hôm qua, cô ấy nói, “Em đã thấy những phụ nữ mà thậm chí to chắc nịch, đứng ở đó, và quần áo của họ ướt sũng, đứng đó, cứ chụp lấy mọi Lời.” Đó là lý do tôi thích ở lại dưới sự xúc dầu của Đức Thánh Linh, hầu cho khi các bạn đi ra các bạn sẽ nói với mọi người Lễ thật chân thật, đấy, và hoàn toàn không nói điều gì ngoài Lễ thật. Và rồi họ có thể dựa trên điều Đó và nó sẽ ổn thỏa.

4 Bây giờ tôi muốn xin lỗi các bạn trong giây lát. Sáng nay tôi đã nghỉ sớm một chút. Và các băng ghi âm bị tắt vào lúc đó, và tôi—tôi chỉ nói trong khi máy ghi âm chạy khi băng ghi âm bật lên. Tôi muốn kết thúc *Sự Đếm Ngược*, năm phút cho điều đó, trước khi tôi rời khỏi. Tôi đã quên và đi ra, tôi thật sự bị lôi cuốn đi sáng nay cho đến nỗi tôi cứ nói ra ngoài đề tài mà không nói một lời nào về điều đó. Nhưng, tôi hầu như đã để lại cho các bạn, “Sự đếm ngược là gì?” Hiểu không? Tôi biết chúng ta ở trong sự đếm ngược, nhưng sự đếm ngược là gì? Hiểu không? Nếu các bạn không biết sự đếm ngược là gì, thì các bạn sẽ có phần nào bị nhầm lẫn. Và vì thế tôi—tôi muốn—nói lên điều đó, đúng, và cố gắng trong cùng tiếng nói mà tôi đã thực hiện xong cuốn băng này bây giờ, vì vậy cuốn băng *Sự Đếm Ngược*, đã hết. Bây giờ xin tất cả các bạn tha thứ cho tôi một lát, và tôi muốn hoàn tất cuốn băng đó. Mời các bạn nghe phần kết thúc cuốn băng đó chỉ trong chốc lát, rồi chúng ta sẽ bắt đầu phần khác được không? [Hội chúng nói “A-men.”—Bt.] Và bây giờ—bây giờ những người thực hiện băng ghi âm, xin các anh em, lấp vào cuốn băng của anh em bây giờ.

[Băng trống. Anh Branham giải thích trong các đoạn 4-5 mà anh ấy lấp phần bỏ sót này vào trong bài giảng buổi sáng của anh

ấy có tựa đề *Sự Đếm Ngược*, như các đoạn 106-111—Bt.]

⁵ Chỉ đến từ những nơi khác nhau, và chúng ta đã có một thì giờ tuyệt vời trong ba sứ điệp vừa rồi, nói về đề tài của—của những sự dạy dỗ khác nhau và đại loại như vậy mà chúng ta đã đưa ra. Tôi chỉ nhớ vào lúc này tôi được chừa một khoảng nhỏ trong chỗ đó, cho các bạn những người nghe trên băng ghi âm, để thay đổi trên những cuốn băng ghi âm của các bạn. Tôi sẽ nói các bạn khi nào sẵn sàng để mở. Được rồi. Bây giờ, tôi phải theo dõi việc này. Nó có vẻ như một đám hình thức tạo nên, nhưng những chàng trai họ phải có được băng ghi âm ấy. Và họ không thể làm cho nó lộn xộn lên hết; nếu họ làm thế, mọi người bên ngoài đó sẽ không hiểu nó. Vì thế chúng ta phải nắm bắt nó trong cách này. Và nếu người nào đó sẽ chỉ bước ra khỏi phòng, và báo hiệu cho tôi ở đó, Junior, khi họ sẵn sàng để thay đổi các băng ghi âm. Cảm ơn anh em rất nhiều, các anh em, tôi nói lại, vì lòng tốt của tất cả các anh em và mọi việc. Đúng thế, bây giờ chúng ta sẵn sàng, anh em có thể bật chúng lên.

⁶ Xin Chúa ban phước cho các bạn. Chúng ta vui sướng được ở đây trong đèn tạt này lần nữa tối nay. Nơi chứa nhiều người đứng chung quanh lần nữa tối nay, với ba ngày của...hoặc ba lần nhóm lại. Tôi muốn rằng nếu bất kỳ ai nghe băng này, rằng họ sẽ thích trở lại và mua băng ghi âm của tối hôm qua. Học hỏi nó ở nhà bạn. Đó là giai—giai đoạn hiện tại của chức vụ mà Chúa đã ban cho tôi. Đặc biệt tôi muốn dành cho những mục sư truyền đạo nghe băng đó trước khi tôi thăm viếng các hội thánh của họ và đến thăm nhà họ. Bây giờ tôi muốn dành cho họ hiểu—hiểu được điều đó. Vậy thì, sáng nay chúng ta đã nói về đề tài *Sự Đếm Ngược*, Hội thánh sẵn sàng để ra đi.

⁷ Và bây giờ tối nay, ý Chúa, chúng ta sẽ nói về đề tài *Ở Trong Sự Hiện Diện Của Ngài*. Và, ờ, chúng ta thật cảm ơn Đức Chúa Trời về đặc ân mà chúng ta có thể đến trong sự Hiện diện của Ngài biết bao. Nhưng, trước tiên, tôi muốn tất cả các bạn lật ra Kinh Thánh của mình với tôi trong tiên tri Ê-sai, chương thứ 6 của tiên tri Ê-sai. Tất cả chúng ta đều biết rằng Ê-sai là tiên tri lớn, và một trong những tiên tri lớn của thời đại ông. Ông đã kết thúc cuộc đời ông là bị cưa thành từng mảnh nhỏ bằng những

cái cửa, vì lời làm chứng, như một người tử đạo với quyền năng của Đức Chúa Trời Toàn Năng. Trong Sách Ê-sai, chương thứ 6, tôi bắt đầu đọc, ở câu thứ 5. “Bấy giờ tôi nói, ‘Khốn nạn cho tôi!’ Vì...” Có lẽ tôi bắt đầu với câu 1. Tha lỗi cho tôi một lát. Chúng ta hãy bắt đầu câu 1 và đọc xuống cho đến khoảng câu thứ 8.

Về năm mà vua Ô-xia băng tôi thấy Chúa ngồi trên ngai, cao và tôn quý, và vạt áo Ngài đầy đầy đèn thờ.

Các sê-ra-phin đứng hầu bên trên Ngài: mỗi sê-ra-phin có sáu cánh; với hai cái che mặt, và với hai cái che chân, và hai cái dùng để bay.

Và mỗi sê-ra-phin cùng nhau, kêu lên rằng, Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là CHÚA Đức Chúa Trời vạn quân: và khắp đất đầy đầy sự vinh hiển Ngài.

Và nhân tiếng kêu đó của người, các nền gạch cửa rung động và đèn đầy những khói.

Bấy giờ tôi nói, Khốn nạn cho tôi! vì xong đời tôi rồi; bởi vì tôi là người có môi dơ dáy, và tôi ở giữa... một dân có môi dơ dáy: bởi mắt tôi đã thấy Vua, tức là CHÚA vạn quân.

Bây giờ một trong những sê-ra-phin bay đến tôi, tay cầm than lửa đỏ, mà đã dùng kèm gắp nơi bàn thờ:

Và người để trên miệng ta, mà nói rằng, Này, cái này đã chạm đến môi ngươi; và lỗi ngươi được bỏ rồi, và tội ngươi được tha rồi.

Đoạn tôi nghe tiếng Chúa, phán rằng, Ta sẽ sai ai đi, và ai sẽ đi cho chúng ta? Bấy giờ tôi thưa rằng, Có tôi đây; xin hãy sai tôi.

⁸ Cầu xin Chúa ban phước cho Lời Ngài. Tôi nghĩ đó là đoạn Kinh Thánh gây ấn tượng nhất. Chúng ta thấy rằng, trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, con người nhận biết chính mình là những tội nhân. Có lẽ chúng ta cảm thấy tốt đẹp khi chúng ta ra những nơi khác nhau, và cảm thấy rằng chúng ta là người khá tốt đẹp, nhưng khi chúng ta từng đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, thì chúng ta thấy mình nhỏ bé làm sao.

9 Cách đây không lâu đứng với một—một trong những người bạn của tôi mà tôi có đặc ân dẫn dắt đến với Đấng Christ, Bert Call, ở trên New Hampshire, một người cộng sự săn bắn, chúng tôi đang đứng bên Thác Cold Brook ở trên Adirondack, và nó là một thác lớn khổng lồ như vậy. Năm ngoài tôi đưa gia đình tôi đến đó để nhìn xem nó. Đi lại con đường, các bạn phải đi bộ trở lại để đến với nó. Và khi chúng tôi nhìn thấy nước màu xanh lá cây đổ xuống với lực mạnh mẽ ra từ núi như thế, và phun xuống trên những tảng đá, Bert đã đứng đó và nhìn tôi, và anh nói, “Này, Billy, nó làm cho con người cảm thấy *quá* nhỏ bé,” anh ấy đo khoảng một phần tư in-sơ trên các ngón tay mình. Và tôi nói, “Đúng vậy, Bert à.” Bây giờ, đó là tất cả điều anh biết về đi vào trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, để thấy sự sáng tạo của Ngài.

10 Tôi tự hỏi người mà đã viết bài *Lớn Bấy Duy Ngài*, nếu người ấy không nhìn lên bầu trời vào một đêm và ngắm nhìn các ngôi sao, chúng ở xa thế nào! Cách đây vài tháng, Anh Fred, Anh Wood và tôi, đang đứng với Anh McAnally từ trong đồng vắng Arizona, chúng tôi đang đo, cố thử, một ngôi sao, nó thật gần với ngôi sao khác làm sao. Và với mỗi cái cách nhau với hàng triệu và hàng tỉ dặm, chúng không phải trông giống như cách nhau phần tư in-sơ. Rồi chúng tôi bắt đầu nghĩ, dựa trên bằng chứng khoa học về điều đó, những ngôi sao kia có thể cách xa nhau hơn từ chúng ta đến chúng. Thấy nó thế nào không?

11 Thế thì chúng ta nhận ra mình bé nhỏ làm sao khi chúng ta nhận biết Ngài vĩ đại biết bao, và thật gần gũi biết bao chúng ta đến trong sự Hiện diện của Ngài. Bằng cách này hay cách khác, nó luôn luôn đưa đến một tác động lớn trên dân sự để vào sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Tôi đã nhìn thấy thì giờ ấy trong chức vụ của tôi khi các bạn muốn nhìn thấy sự Hiện diện của Đức Chúa Trời đi vào nơi như thế để nó đem một người đến và thật sự bày tỏ sự sống cho họ, và gọi ra những tội lỗi họ về tất cả những loại hành động vô đạo đức, và nó đem đến một sự im lặng thánh khiết như vậy giữa dân sự cho đến nỗi họ bỏ hàng người xin cầu nguyện trước khi họ đi lên để được cầu nguyện cho, và chạy đến bàn thờ và trở nên sống đúng đắn với Đức Chúa Trời

trước khi họ đến trong sự Hiện diện của Ngài. Thấy đó, có điều gì đó về việc đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, nó khiến các sự việc xảy ra. Tôi đã nhìn thấy nhiều người nằm trên văng và những cái cồng.

¹² Buổi tối hôm đó ở dưới Mê-xi-cô, khi đứa bé đã chết đó nằm dưới mền, người mẹ nhỏ bé Tây Ban Nha đó đã mang đến, hay đúng hơn là, người mẹ nhỏ bé Mê-xi-cô đã mang đến. Khi họ thấy, nhiều ngàn người ấy đã nhìn thấy, có lẽ năm mươi hay bảy mươi lăm ngàn người ở một sự nhóm lại, thấy đứa trẻ đã chết đó sống lại, những người phụ nữ ngắt xiủ, mọi người đưa tay lên và la ré. Tại sao? Họ nhận biết rằng con người không có thể làm được điều đó, rằng họ đang ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời Toàn Năng. Và điều đó khiến sự việc xảy ra.

¹³ Tôi được đặc ân nghe những người tin kính nói. Người ta nói rằng đã có lần Charles Finney, anh bạn nhỏ bé, chưa bao giờ cân nặng quá một trăm mười pao [50 kg], nhưng anh có một cách nói chuyện thu hút mạnh mẽ như vậy đến nỗi...Một ngày kia anh thử độ vang của giọng nói trong một tòa nhà. Họ không có hệ thống truyền thanh P.A lúc đó. Và có một người đang sửa chữa, ở trên ban công, hay trên nơi nào trên mái nhà của nơi đó, và anh ta nghe một người đến, vì thế anh không biết họ là ai, anh chỉ giữ yên lặng. Và Ông Finney đang thử độ vang. Sau khi dành nhiều thời gian cầu nguyện cho buổi nhóm phục hưng đó mà ông sẽ tổ chức, ông đã thử giọng của mình để biết nó thế nào. Ông nhanh chóng bước lên tòa giảng, và nói, “Hãy ăn năn, nếu không thì hư mất!” Và ông nói với giọng tác động mạnh—mạnh mẽ, sau khi được ở dưới sự xúc dầu của Đức Chúa Trời, cho đến nỗi anh kia rơi khỏi chóp của ban công, xuống nền nhà, hay là, rơi khỏi nóc tòa nhà, xuống nền nhà.

¹⁴ Ông đã giảng Phúc âm trong cách giống như vậy cho đến nỗi ông đứng ở Boston, Massachusetts, trong một cửa sổ nhỏ ra, bởi vì không có nhà thờ nào có thể chứa đám đông của ông. Và ông đứng đó với năng lực mạnh mẽ như vậy, và đã giảng địa ngục như một nơi khủng khiếp, đến nỗi người công nhân với những cái giỏ dưới cánh tay của họ, ngã té trên đường và la ré kêu xin sự thương xót. Trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời! Những

thầy giảng vĩ đại mà có năng lực, bởi Lời của Đức Chúa Trời, để mang sự Hiện diện của Đức Chúa Trời đến với khán thánh giả. Không đời nào mà con người từng quá chai đá trong tấm lòng của họ đến nỗi họ có thể không bao giờ nhận biết sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Không đời nào!

¹⁵ Khi con người đầu tiên, ngay khi người ấy đã phạm tội và làm điều gì đó sai trái, và khi Đức Chúa Trời đến trong sự hiện diện của người ấy, hay là, người ấy đến ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, “A-đam,” ông không thể đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ông chạy trốn và tự ẩn mình trong bụi cây và cố che phủ chính mình bằng lá vả, bởi vì ông đã biết mình đang đứng trong sự Hiện diện của Giê-hô-va, Đấng Tạo Hóa. Đó là phản ứng của người đầu tiên, sau khi người đã phạm tội và cố gắng đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời với tội lỗi trên linh hồn người. Ông không thể ẩn giấu, bởi vì tuy nhiên ông là người yếu đuối. Tội lỗi đã không nắm giữ giống như nó đã đâm rễ trong tấm lòng của người ta ngày nay, nhưng ông ý thức rõ ràng ông đang đứng trước mặt Đấng Tạo Hóa của mình. Bây giờ, ông tự giấu mình trong những bụi cây và không muốn bước ra, và không thể bước ra cho đến khi Đức Chúa Trời đã chuẩn bị sẵn cho ông.

¹⁶ Chúng ta có thể đi trở lại, và xem trong Sáng thế ký chương 17 và câu 3, khi tổ phụ lớn đó, Áp-ra-ham, khi ông đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời phán với ông (trong chương 17) trong Danh Đức Chúa Trời Toàn Năng, Áp-ra-ham sấp mặt xuống. Tổ phụ vĩ đại đó, đầy tớ của Đức Chúa Trời, không thể đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, dù đã hầu việc Ngài hai mươi lăm năm, đức tin trọn vẹn. Nhưng khi Đức Chúa Trời đến trước mặt ông, tổ phụ đã sấp mặt xuống bởi vì ông không thể đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

¹⁷ Trong Xuất Ê-díp-tô ký 3, chúng ta thấy rằng Mô-i-se, đầy tớ vĩ đại và tiên tri của Đức Chúa Trời, khi ông ở phía sau đồng vắng, con người đó là người thánh. Ông đã được sanh ra vì một mục đích. Ông được sanh ra từ trong tử cung mẹ ông để là một tiên tri. Ông đã cố gắng để có được học vấn và làm mọi thứ ông có thể để giải phóng dân tộc mình, bởi vì ông hiểu rằng ông là

người giải cứu dân tộc mình, tuy nhiên vào lúc đó ông đã hiểu biết điều đó bởi quan điểm thần học. Ông đã được huấn luyện. Ông là học giả nổi tiếng. Ông có thể dạy sự thông thái Ê-díp-tô, mà họ là người thông minh nhất thế giới. Ông đã biết mọi thứ rất tường tận. Ông đã biết Kinh Thánh từ A đến Z. Ông đã biết những lời hứa mà Đức Chúa Trời đã hứa. Ông đã biết những lời đó từ một quan điểm tri thức. Và ông là một—một nhà quân sự vĩ đại. Nhưng một ngày kia ở phía sau đồng vắng, khi ông bước vào sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, ông đã cởi đôi giày của mình ra và sấp—sấp mình xuống tới chân, biết rằng nơi ông đứng là đất thánh. Ông không thể đứng nổi trên đôi chân mình khi ông bước vào sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, ông sấp mặt xuống giống như Áp-ra-ham đã làm. Ông không thể đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

¹⁸ Trong Xuất Ê-díp-tô ký 19:19, khi dân được tuyển chọn của Đức Chúa Trời từ thời của Áp-ra-ham trở lại, từ Áp-ra-ham sanh Y-sác, Y-sác sanh Gia-cốp, từ Gia-cốp sanh những tổ phụ, và từ nhiều năm này đến nhiều năm khác đã gia tăng những người thánh, những người vĩ đại, một dân tuyển, một chủng tộc được lựa chọn, một dân thánh, được thánh hóa, và đã hầu việc Đức Chúa Trời suốt cuộc đời họ. Và ngày kia Đức Chúa Trời phán, “Hãy nhóm hiệp Y-sơ-ra-ên lại đây, Ta sẽ phán với họ.”

¹⁹ Nhưng khi Đức Chúa Trời giáng xuống trên đỉnh Núi Si-nai, và cả núi đầy lửa, và khói đang bay từ núi giống như lò lửa, và Tiếng của Đức Chúa Trời gầm vang. Y-sơ-ra-ên sấp mặt và nói, “Hãy để Môi-se nói, và đừng để Đức Chúa Trời nói, kẻo e chúng tôi chết mất.” Con người, trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, nhận biết mình là người tội lỗi! Tuy nhiên họ đã, mỗi người, đã chịu phép cắt bì theo Luật pháp. Họ đã thực hiện những điều răn và mọi thứ, nhưng khi Đức Chúa Trời phán và họ di chuyển vào trong sự Hiện diện của Ngài, họ nhận biết rằng họ bị ở ngoài, họ đã—họ đã không đúng, có điều gì đó mà thiếu sót, bởi vì họ ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Vâng. Và họ nói, “Hãy để Môi-se nói, và đừng để Đức Chúa Trời nói, vì nếu Đức Chúa Trời nói tất cả chúng tôi sẽ chết. Hãy để Môi-se nói với chúng tôi.”

²⁰ Điều đó đã có trong Lu-ca 5:8, rằng khi Phi-e-rơ...ô, khi ông là một người ngang bướng vô cùng, và một người có ảnh hưởng lớn, năng lực lớn mà chúng ta biết. Ông giống như một người thô bạo, một người đánh cá nổi tiếng. Nhưng khi ông thấy phép lạ của Đức Chúa Trời được thực hiện bởi một Người bình thường, trông giống như, mà ông nhận biết vào lúc đó rằng điều đó phải có nhiều hơn một người đã quăng hết cá trong lưới của họ vào chỗ ông thả lưới, với tất cả học vấn của ông, sự hiểu biết của ông về nghề đánh cá, đã đánh cá suốt đêm và thậm chí không bắt được lấy một con. Nhưng ông nghe Người nào đó nói, “Hãy thả lưới người.”

²¹ Và khi ông bắt đầu kéo lưới, ông có một lượng cá lớn, và ông nhận biết rằng mình là một người tội lỗi. Và ông nói, “Xin ra khỏi tôi, Ôi Chúa, vì tôi là người có tội.” Ai đã nói điều đó? Thánh Phi-e-rơ, trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, đã cầu xin Chúa ra khỏi sự hiện diện của mình, vì ông tự nhận biết mình là một tội nhân.

²² Áp-ra-ham tự nhận biết mình “sai.” A-đam nhận biết chính mình “sai,” mà đã là con của Đức Chúa Trời, tự nhận biết mình “sai.” Môi-se tự nhận biết mình “sai.” Y-sơ-ra-ên, như một hội thánh và một dân tộc, nhận biết chính họ “sai.” “Xin ra khỏi tôi, vì tôi là người có tội.” Ông không cố gắng nói, “Này, tôi là thánh và đáng nhận được điều này.” Ông nói, “Tôi là người tội lỗi.”

²³ Một lần nọ một người tự cho là mình sùng đạo, với tất cả lý thuyết mà ông có thể học dưới một giáo sư lớn gọi là Ga-ma-li-ên, tên ông là Sau-lơ ở thành Tạt-sơ, mà chúng ta biết là Pha-olô, một người sùng đạo hết sức. Ông đã biết tất cả bên trong và bên ngoài tôn giáo họ. Ông là một người Pha-ri-si thuộc dòng dõi Pha-ri-si, và một người Hê-bơ-rơ thuộc dòng Hê-bơ-rơ. Ông là một người nổi tiếng, một học giả, thông minh, sắc sảo, học thức, tuyên bố ông đã biết Đức Chúa Trời từ khi còn bé. Nhưng một ngày kia trên đường đi đến Đa-mách, Trụ Lửa đó chiếu sáng trên ông và ông ngã xuống trên chân mình...từ chân mình, trên mặt đất, trong bụi đất, và nói, “Lạy Chúa, Ngài muốn con sẽ làm gì?” Tất cả những sự huấn luyện vĩ đại của ông, tất cả sự huấn

luyện thần học vĩ đại của ông, tất cả kiến thức của ông không có ý nghĩa gì khi ông đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

²⁴ Tôi muốn dừng tại đây một phút và nói điều giống như vậy. Có lẽ các bạn có bằng Tiến sĩ Thần đạo, Tiến sĩ Triết học, hay bất cứ điều gì các bạn có thể có, các bạn có thể đi nhà thờ từ khi còn nhỏ, các bạn có thể đã làm tất cả những hoạt động tôn giáo ở đó, nhưng một lần trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời các bạn sẽ cảm thấy quá nhỏ bé và không đáng gì cả.

²⁵ Phao-lô nhận thấy mình đã sai lầm, và ông ngã xuống đất, dưới một sự tác động và Quyền năng. Khi ông nhìn lên và đã thấy chính Đức Chúa Trời mà ông đã rao giảng, và...chống lại, và nghĩ ông đã biết, và thấy rằng ông đã sai lầm, ông té ngã, xuống đất, bởi vì ông ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ông đã thấy Trụ Lửa đó.

²⁶ Còn Thánh Giăng lớn trong Khải huyền 1:7 thì thế nào, khi ông được bày tỏ khải tượng, và đã nhìn xem, và nghe Tiếng phán với ông. Và ông quay lại nhìn để thấy Tiếng ấy, và ông thấy bảy chơn đèn vàng. Và Đấng đứng ở giữa bảy chơn đèn vàng, với tóc trắng giống như lông chiên, mắt như ngọn lửa, chân như đồng sáng, Đấng được thắt đai bằng vàng ngang trên ngực, và Đấng được gọi là Lời của Đức Chúa Trời. Và khi Thánh Giăng vĩ đại đã bước đi với Đấng Christ, dựa trên ngực Ngài, khi ông đã làm xong tất cả những điều này! Như tôi đã nói sáng nay, chức vụ của Phao-lô vượt trội hơn hẳn bất cứ người nào khác trong số họ. Ở đây, sau khi Giăng đã bước đi cùng Chúa Jêsus, đã trò chuyện với Ngài, đã ngủ với Ngài, ăn với Ngài, nhưng khi ông nhìn thấy Ngài đứng đó, trạng thái sự vinh hiển đó, ông nói ông cảm thấy giống như người chết ở chân Ngài. A-men. Hãy suy nghĩ về điều đó!

²⁷ Chúng ta có thể đến với hội thánh và nói chuyện và ngợi khen Đức Chúa Trời, và vân vân, nhưng, ồ, hỡi anh em, khi chúng ta nhìn thấy Ngài đến, điều gì đó sẽ khác hẳn trong tấm lòng chúng ta! Chúng ta có thể nghĩ mình làm nhiệm vụ tôn giáo của mình bằng cách đi nhà thờ và dâng phần mười của mình. Chúng ta có thể nghĩ rằng chúng ta giữ luật pháp của giáo hội và học thuộc tất cả những tín điều, nhưng một khi chúng ta nhìn thấy Ngài, toàn bộ sự việc bị thay đổi mọi cách. Vâng, chắc chắn vậy.

²⁸ Thánh Giăng, một con người vĩ đại này, một người vĩ đại giống như thế, Kinh Thánh nói trong Khải huyền 1:7, rằng “ông cảm thấy mình như thể một người chết.” Sau ba năm rưỡi trong mối thông công với Đấng Christ, là một trong những trước giả của các Thư tín, đã viết sau Ngài, ăn với Ngài cùng bàn, ngủ với Ngài cùng một giường, và được thông công với Ngài bất cứ nơi nào Ngài đi, nhưng khi ông quay lại thấy Ngài, ông không còn sức sống trong ông nữa. Ông cảm thấy mình giống như một người chết nằm trên sàn nhà, hay trên mặt đất. Đúng thế.

²⁹ Chúng ta thấy Ê-sai, trong Ê-sai 6:5, như chúng ta vừa đọc, vị tiên tri quyền năng vĩ đại này, ông là một trong những vị tiên tri lớn nhất trong Kinh Thánh. Có sáu mươi sáu Sách trong Kinh Thánh; có sáu mươi sáu chương trong sách Ê-sai. Ê-sai bắt đầu ở Sáng thế ký, ở giữa sách Ê-sai ông đem vào trong Tân Ước, ở cuối sách Ê-sai ông đem vào Thiên hi niên; thật chính xác Sáng thế ký, Tân Ước, và Khải huyền. Hoàn hảo! Ê-sai là một trong những tiên tri lớn. Nhưng một ngày kia ông đã nương dựa vào cánh tay của Ô-xia vị vua lớn, Ô-xia bị cắt khỏi ông, và ông thất vọng. Ông là một người khá tốt, ông là một người rất công bình, nếu như vị vua công bình đó (vua tốt) nhận biết ông như là một người thánh và đã giữ ông trong đền thờ của mình.

³⁰ Ê-sai thấy những khải tượng. Ông là một nhà tiên tri. Ê-sai đã giảng Lời. Ông là một nhà truyền đạo. Ê-sai là một người thánh. Nhưng một ngày kia, đang đứng trong đền thờ, ông rơi vào trong tình trạng hôn mê và ông đã nhìn thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời. Ông nhìn thấy những Thiên sứ có đôi cánh bao phủ trên mặt Họ, đôi cánh che chân Họ, đôi cánh để bay, kêu lên, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng!”

³¹ Tiên tri đó đã nhận biết mình không là gì cả. Ông nói, “Khốn nạn cho tôi, vì tôi là người có môi dơ dáy.” Một tiên tri, một tiên tri đầy quyền năng trong Kinh Thánh, một trong họ. “Tôi là người có môi dơ dáy, và tôi ở giữa một dân mà có môi dơ dáy. Khốn nạn cho tôi, bởi vì tôi nhìn thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời.”

³² Và ông nói, khi Thiên sứ đó kêu lên, “những cây cột trong đền thờ rung chuyển qua lại.” Hỡi anh em, điều đó sẽ làm cho anh

em...Không chỉ những cây cột trong đền thờ đang rung chuyển, nhưng mà cả trời và đất sẽ rung chuyển khi Ngài đến lại. Những đồi núi sẽ bỏ chạy, và biển sẽ lui xa, và la lớn, “Hãy giấu chúng tôi khỏi mặt Ngài là đấng ngự trên Ngôi.” Đó sẽ là thì giờ kinh khủng. Hỡi bạn tội nhân, tôi nói với các bạn, tốt hơn bạn hãy kiểm soát điều đó. Đúng thế.

³³ Bấy giờ, Ê-sai nói, “Khốn nạn cho tôi, tôi là người có môi dơ dáy, và tôi ở giữa những người dơ dáy. Và tôi thì, những người này có môi dơ dáy.”

³⁴ Bây giờ hãy nhớ, nếu những người thánh như thế nhận biết chính họ là “những tội nhân” trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, thì tội nhân và người không tin kính sẽ làm gì vào Ngày đó? Những người ngồi trong những buổi nhóm sẽ làm gì? Những người mà đã nhìn thấy Quyền năng của Đức Chúa Trời, đã nghe sự đếm ngược dựa trên Lời, đã nhìn thấy Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài, và (vượt ra ngoài giới hạn của bóng dáng nghi ngờ) mọi lời Kinh Thánh được ứng nghiệm, mà vẫn muốn cố gắng để làm điều đó với nước Thiên đàng mà không có được tái sinh và nhận lãnh Đức Thánh Linh sao? Kinh Thánh nói, “Nếu một người công bình khó được cứu rỗi, thì người có tội và người không tin kính sẽ xuất hiện ở đâu?” Loại vị trí gì chúng ta sẽ đứng nếu chúng ta nhìn thấy Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài ra ngay trước mặt chúng ta, và nhìn thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời giống như người kia đã thấy, và hầu như những người đó khóc òa, những tiên tri và những nhà hiền triết mà dựa trên Lời? Nếu họ khóc, và ngã xuống dưới chân, và la lớn, “Tôi là người có môi dơ dáy, không thanh sạch,” thì người không muốn xưng nhận tội lỗi mình sẽ là gì? Điều gì sẽ dành cho thiếu niên không xưng nhận tội lỗi của cậu ấy hay cô ấy? Điều gì sẽ dành cho người cứng lòng mà nghĩ mình biết nhiều về sự sáng tạo của Đức Chúa Trời hơn là Đức Chúa Trời chính Ngài đã tạo nên? Điều gì sẽ xảy ra cho người mà đã dành suốt cả cuộc đời mình cố gắng để bác bỏ Kinh Thánh? Gã đó sẽ xuất hiện ở đâu? Hãy nghĩ về điều đó!

³⁵ Đây là sự truyền bá Phúc âm. Đây là thời gian để thức tỉnh mọi người. Đây là lúc mà Đức Chúa Trời đã phán sẽ đến một thời kia, Ngài đã làm rung động Núi Si-nai một lần nhưng mà

còn đến sự rung động lần nữa, rằng Ngài “sẽ không chỉ làm rung động Núi Si-nai, nhưng Ngài sẽ làm rung động mọi thứ mà có thể chuyển động.” Nhưng các bạn có để ý phần còn lại của lời Kinh Thánh không? “Nhưng chúng ta nhận lãnh một Vương quốc mà không thể chuyển dời!” Halélugia! Mọi thứ mà có thể bị rung chuyển sẽ bị rung chuyển. Các tầng trời sẽ rung động. Trái đất sẽ rung động. “Trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời đó sẽ chẳng bao giờ qua đi. Vì Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta trên đá này, và các cửa âm phủ sẽ chẳng bao giờ thắng được Nó.” Mọi thứ có thể rung động sẽ bị rung động. Nhưng chúng ta nhận lãnh một Vương quốc là Lời của Chính Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời là Lời Ngài. Ngài không làm rung động chính Ngài. A-men! Ồ, chao ôi! “Nhưng chúng ta nhận lấy một Vương quốc không thể nào dời chuyển,” nó không thể rung động, Phao-lô trước giả Hê-bơ-rơ đã nói.

³⁶ Một người như vậy và một con người như vậy, một thời gian như vậy và cách mà họ cảm thấy! Chúng ta cũng, chính chúng ta, chúng ta đã nhìn thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời giống như những người này đã thấy. Chắc chắn vậy. Chúng ta đã nhìn thấy Nó. Chúng ta đã nhìn thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời giống như Áp-ra-ham đã nhìn thấy Nó. Chúng ta đã nhìn thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời giống như Mô-i-se nhìn thấy Nó, cùng một Trụ Lửa, cùng Quyền năng của Đức Chúa Trời, cùng Đấng Christ không-...bày tỏ chính Ngài, tỏ cho thấy chính Ngài, gìn giữ Lời Ngài trong ngày cuối cùng. Thế thì làm thế nào chúng ta có thể đến gần, và bước đi và quá xem nhẹ Nó? Làm sao chúng ta có thể bước đi quanh quẩn và giữ những tín điều và giáo phái của chúng ta, mà không nắm lấy Lời của Đức Chúa Trời? Điều gì sẽ xảy ra cho chúng ta trong Ngày đó? Nó sẽ xảy ra như thế nào với chúng ta, khi chúng ta nhìn thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời?

³⁷ Một số người sẽ xa lánh và họ làm trò cười về Điều đó, một số người sẽ cười vào Nó, một số người sẽ gọi Nó là cuồng tín, một số người gọi Nó là thần giao cách cảm, một số người khác gọi Nó là quý Bê-ên-xê-bun, một số người gọi Nó là điều này hay điều nọ. Như châm ngôn xưa có nói, “Kẻ ngu dại sẽ bước đi bằng đôi giày có đóng đinh đầu to nơi mà các Thiên sứ sợ giẫm lên.” Đúng

thế. “Kẻ ngu dại nói trong lòng rằng, ‘Không có Đức Chúa Trời.’” Khi người ấy nhìn thấy Đức Chúa Trời được hiển lộ rất hoàn hảo bởi Chính Lời của Ngài (không bởi một tín điều; nhưng bởi Lời Ngài), và rồi bước ngay qua Nó và làm trò cười về Nó, người ấy là một kẻ ngu dại. Bởi vì, chính Đức Chúa Trời là Lời, và Đức Chúa Trời làm cho chính Ngài rõ ràng với người ấy, và người ấy là một “kẻ ngu dại,” Kinh Thánh đã nói. Điều gì sẽ xảy đến cho người ấy khi phải đứng trong nơi đó? Sẽ là—sẽ là kinh khiếp cho người ấy trong Ngày đó, người không tin kính.

³⁸ Dầu vậy, không có sự sợ hãi nào, cho những kẻ có tội ăn năn. Ồ, không. Một kẻ có tội mà sẽ ăn năn, người ấy biết rằng có Cửa Lễ bằng huyết đang chờ đợi, để đứng vào chỗ của người ấy. Đó là điều ban cho tôi sự an ủi. Tôi đã nhìn thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời. Tôi đã cảm biết quyền năng Ngài. Tôi biết sự rờ chạm của tay Ngài. Tôi biết sự rờ chạm của hình phạt nặng nề của Ngài. Tôi biết Ngài là Đức Chúa Trời. Và tôi biết tôi bị giết, nhưng có một Đấng đứng ở đó thay cho tôi. A-men. Có một Đấng Người mà đứng ở đó và nói, “Cha ơi, xin đặt tất cả những điều xấu xa của người ấy trên Con, bởi vì người ấy đã ủng hộ Con dưới thế gian.” Halêlugia! Sau đó tôi bước đi đến Ngôi của Đức Chúa Trời, cách liêu lĩnh, trong lòng tôi có ân điển, biết rằng không phải bởi những việc lành, nhưng bởi sự thương xót Ngài mà tôi được cứu. Không phải những gì tôi có thể làm, những gì tôi có thể gia nhập, điều tôi có thể nói; nhưng ấy là bởi ân điển Ngài mà Ngài đã cứu tôi.

³⁹ Không lạ gì nhà thơ đã nắm được điều đó, la lớn, “Ân điển lạ lùng, nghe thật dịu êm, đã cứu kẻ khốn khổ như tôi. Từng bị hư mất, nhưng bây giờ tôi được tìm thấy; từng bị mù, nhưng bây giờ tôi thấy.”

⁴⁰ Làm sao tôi có thể lên Thiên đàng? Làm sao anh em có thể đi lên Thiên đàng? Chúng ta không thể làm điều đó, chúng ta, và không có cách nào để chúng ta làm điều đó. Nhưng có một Đấng làm đường đi. Và Ngài là Đường Đi. Và chúng ta tiếp nhận Ngài thế nào? Bởi một Thánh Linh, Thánh Linh Ngài, chúng ta được báp-têm vào trong cùng một Thân thể mà sẽ được cất lên giống một quỹ đạo. Chúng ta sẽ đi ra khỏi trái đất như những phi

hành gia của thời sau rốt này trong đức tin của Đức Chúa Trời. A-men. Chắc chắn vậy. Những kẻ có tội đã ăn năn không phải lo lắng, Người nào đó thì ở đó trong chỗ của họ.

41 Ô, thế thì sau khi chúng ta đã đến trong sự Hiện diện của Ngài bấy giờ, và chúng ta biết mình đã ở trong sự Hiện diện của Ngài, chúng ta đã thấy Ngài làm những việc Ngài đã làm khi Ngài còn ở trên đất. Làm sao các bạn biết...Làm sao các bạn biết gốc nho mà các bạn đang nhìn? Bởi vì trái nó sinh ra. Làm sao các bạn biết hội thánh mình sẽ thế nào? Bởi trái nó sinh ra. Chúa Jê-sus phán, “Ai tin Ta, thì cũng sẽ làm những công việc Ta làm. Những dấu hiệu này sẽ theo những người mà tin.”

42 Vì vậy, chúng ta thấy Ngài chẳng bao giờ định trước cho chúng ta lập nên những giáo phái. Ngài không hề ra lệnh cho chúng ta để đi làm những tín điều. Nhưng Ngài cảnh cáo chúng ta chống lại việc như thế. “Vì bất cứ ai sẽ bớt đi bất cứ điều gì khỏi Nó hay thêm bất cứ điều gì vào Nó, thì sẽ bị cắt đi, phần của họ, trong Sách Sự Sống.” Hiểu không?

43 Vì thế, chúng ta không được phép làm điều gì ngoài việc ở lại với Lời đó. Và nếu một người được Đức Chúa Trời sai đi, thì người ấy sẽ ở lại với Lời, bởi vì Đức Chúa Trời chỉ có thể sai đi bởi Lời Ngài. Hiểu không? Đấy, Ngài phải tuân theo Lời Ngài. Thế thì khi chúng ta đến trong sự Hiện diện của Ngài, khi con người từng đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, người ấy được thay đổi mãi mãi, nếu có sự thay đổi nào cho người ấy. Bây giờ, có những người có thể bước đi trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời và không chú ý đến Nó. Người ấy không được định trước với Sự Sống. Nhưng nếu người ấy được định trước bởi Đức Chúa Trời, ngay khi sự tiếp xúc lay động đầu tiên, người ấy biết nó. Điều đó bắt lửa.

44 Hãy nhìn người đàn bà tà dâm đó ở Sa-ma-ri ngày ấy, người đàn bà đó. Bà ta xấu cả thể chất lẫn tâm hồn. Chúng ta biết điều đó. Nhưng ngay khi bà nhìn thấy dấu hiệu đó được làm, về Đấng Mê-si, bà nói, “Chúng tôi biết Đấng Mê-si sẽ đến để làm điều này. Người phải là tiên tri của Ngài.”

Ngài phán, “Ta là Đấng Mê-si mà đã được nói đến.”

⁴⁵ Bà ta nhận biết điều đó. Bà không hề hỏi thêm một câu nào nữa. Bà ta bắt đầu nhanh chóng ngay với trách nhiệm, biết rằng nếu bà đã tìm thấy điều đó và đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, thì bà chịu trách nhiệm nói cho mọi người biết về điều đó. Haléluigia! Đúng. Bất cứ ai vào trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời đều chịu trách nhiệm trước mặt Đức Chúa Trời, từ phút đó trở đi, để nói cho mọi người khác. Hãy nhìn xem Áp-ra-ham, nhìn xem Môi-se, nhìn xem Phi-e-rơ, nhìn xem Phao-lô. Giây phút họ đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, nhận biết chính mình là “những tội nhân,” và được đóng ấn lời chứng với cuộc đời họ. Hãy nhìn xem người đàn bà ấy, bà ta không thể đợi lâu hơn nữa, bà đã chạy vào thành và nói với nhiều người, “Hãy đến, xem Người đã bảo tôi những điều mà tôi đã làm. Đây chẳng phải là Đấng Mê-si sao?” Họ không thể chối bỏ Điều đó, vì Điều đó là lời Kinh Thánh. Chắc chắn vậy. Vâng, họ phải làm điều đó, một người, khi chúng ta có trách nhiệm về việc nói cho người khác như Môi-se đã làm, như Phi-e-rơ đã làm, như Phao-lô đã làm. Sau những điều này, các bạn đã nhìn thấy Nó và đến trong sự Hiện diện của Ngài, các bạn chịu trách nhiệm mang Sứ điệp đến cho người khác. Các bạn thật sự không thể ngồi im với Nó. Các bạn phải mang Nó đến với người khác.

⁴⁶ Tôi nhớ một người chị lớn tuổi thường ở đây, là mẹ của Anh Graham Snelling, chị thường ngồi bên phải đây trong nhà thờ, và chị hát, “Tôi vừa mới vượt qua! Tôi đang chạy, chạy, chạy, và tôi vừa mới vượt qua và tôi không thể ngồi xuống.” Chị đã thật sự tìm thấy điều gì đó. Tôi đã đi qua một nhà thờ nhỏ của người da màu ở trên đây tại Louisville, và tất cả họ đang đứng, đang hát, “Tôi đang chạy lên Đường cái của Vua, thật sự đã tìm thấy Nó, và đã lên Đường cái đó!”

⁴⁷ Có điều gì đó về nó, khi các bạn tìm thấy Đấng Christ, các bạn không thể giữ im lặng lâu hơn nữa. Những ngày còn lại của mình các bạn là một người được biến đổi, vì khi sự sống và Sự sống đến với nhau, thì nó tạo nên một Ánh sáng rực rỡ. Đúng. Khi bóng đèn nối với dây điện, nếu là một bóng đèn thích hợp, thì nó phải cho ánh sáng; khi dòng điện và bóng đèn đến với nhau, thì không có gì ngoài ánh sáng tỏa ra. Nó phải làm điều đó. Và khi

người nam hay người nữ được định sẵn để có Sự sống Đời đời, và họ nhìn thấy dòng điện của Đức Chúa Trời bắt lấy bóng đèn đó, nó sẽ tỏa ánh sáng khắp nơi nó có thể. Các bạn có thể không có quá mười watt, nhưng các bạn sẽ tỏa ra Ánh sáng mà các bạn có. Nếu các bạn không phải là một bóng đèn năm trăm watt, hãy tỏa ra Ánh sáng mười watt. Hãy tỏa Ánh sáng của các bạn! “Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các người và ngợi khen Cha ở trên Trời.” Vàng, thưa quý vị.

⁴⁸ Khi con người đến trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời, người ấy tự nhận ra mình “không tốt.” Làm sao một người có thể đi loanh quanh và khoe khoang mình quan trọng thế nào và tất cả những gì người ấy đã làm, khi mà người ấy không là gì cả không? Người ấy không có điều gì để bắt đầu. Một ngày kia xuống ở Memphis, Tennessee, hay một...Tôi không nghĩ nó là ở Memphis. Nó là một trong những nơi đó. Tôi đã ở với Anh Davis và đã có một—một buổi nhóm phục hưng. Nó có lẽ đã ở Memphis. Và chúng tôi đã, đi đến một đại hí trường, và họ đã ở trong đó, không phải là đại hí trường, nó hầu như là một phòng triển lãm nghệ thuật, và họ có những—những bức tượng lớn mà họ đã có được từ những nơi khác nhau trên trái đất, của những nơi khác, Héc-quyn và vân vân, và những họa sĩ lớn đã vẽ. Và rồi họ đã phân tích về một người mà nặng một trăm năm mươi pao [70 kg]. Các bạn biết gì không, người ấy đáng giá bao nhiêu? Tám mươi bốn xu. Người đó chỉ có thể thôi. Tám mươi bốn xu là tất cả—tất cả hóa chất các bạn có thể lấy ra từ người ấy. Người ấy chỉ đủ nước vôi để quét trắng một ổ gà mái, và người ấy chỉ có đủ, chỉ một chút can-xi, một chút chất ka-li. Tất cả sẽ bán được tám mươi bốn xu. Nhưng chúng ta cứ quan tâm về tám mươi bốn xu đó và chăm sóc nó suốt.

⁴⁹ Có hai chàng trai đang đứng đó, và người này nhìn người kia, nói, “Jim, chúng ta không đáng giá lắm phải không?”

Người kia nói, “Không, chúng ta không đáng giá, John à.”

⁵⁰ Tôi nói, “Nhưng đợi một chút, các chàng trai à, các bạn có linh hồn ở trong đó mà đáng giá mười ngàn lần thế gian, mà đã

có, có thể được cứu chuộc nhờ quyền năng của Đức Chúa Trời, nếu các bạn sẽ cứ cho phép điều đó.”

⁵¹ Con người, khi người ấy thấy những điều này, thì người ấy chịu trách nhiệm để nói cho người khác. Tôi đã thấy điều đó khi tôi chỉ là một cậu bé. Tôi đã dành cả cuộc đời cho nó. Tôi chỉ tiếc là tôi có một cuộc đời, ước gì tôi có mười ngàn cuộc đời. Nếu tôi có một sự Đòi đòi, tôi vẫn muốn nói cho mọi người về điều đó, bởi vì nó là việc vĩ đại nhất tôi từng tìm thấy. Nếu các bạn đọc trong Ê-xê-chi-ên 33, chương 33 của Ê-xê-chi-ên, có một người canh đêm ngồi trên tháp canh, và người canh đêm này chịu trách nhiệm về toàn bộ thành phố. A-men. Vậy thì, hãy tỉnh thức, đánh thức chính bạn với ý thức tâm linh của các bạn một phút, trong khi tôi đến với lời Kinh Thánh này. Người canh đêm đó phải là một người đã được huấn luyện. Ông ta phải biết điều gì mình đang làm, vì ở bất kỳ khoảng cách nào, ngay khi họ, kẻ thù nổi dậy, ông ta có thể phát hiện nó. Ông có thể nói đội quân của họ, ông có thể nói thái độ của họ, ông có thể nói hàng ngũ và tài liệu của họ. Trong chừng mực đôi mắt con người có thể nhìn thấy, thì ông có thể nhìn thấy nó. Và ông ngồi ở nơi cao hơn những người còn lại của họ, vì ông đã được huấn luyện để biết kẻ thù. Và Đức Chúa Trời yêu cầu cả thành đều ở trong tay ông. “Hỡi người canh, đêm thế nào?” Halêlugia!

⁵² Đó là cách của những người lính của Đức Chúa Trời ngày nay. Họ được huấn luyện với Lời. Khi bất cứ điều gì xảy đến mà có một sự đánh bóng nhẹ với nó, điều đó có điều gì khác không phải là lời Kinh Thánh, thì họ cảnh cáo hội chúng của họ. Bất cứ điều gì không phải Kinh Thánh, bất cứ điều gì mà không—mà không giống như Đức Chúa Trời, như là ăn bữa khuya, nhảy đầm, và mọi thứ khác, để trả lương cho các vị mục sư. Những điều đó là sai lầm. Những trò chơi lừa đảo và đánh bạc trong các giáo hội, nó thì sai! Và người canh đêm chân thật ở trên bức tường, người mà đã từng ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời...Nếu người không ở trên tường thành, nếu người thật sự được cho là ở trên tường thành, bức tường có thể không cao hơn phần còn lại của hội chúng. Nhưng nếu người ấy là người canh đêm đúng đắn, Đức Chúa Trời đẩy người ấy lên để đứng trên một

cương vị mà những người khác trong hội chúng chẳng bao giờ có được. Nhưng người ấy phải canh giữ bầy chiên, và Đức Chúa Trời yêu cầu người làm điều đó! Người của Đức Chúa Trời phải đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và biết Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời, và biết rằng Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài, và xem Đức Chúa Trời thực hiện chính Ngài và làm bốn phận của Ngài và giữ Lời Ngài, thế thì cho dù bao nhiêu tổ chức hay giáo phái cố gắng đánh đổ Nó đi nữa, người ấy biết đội ngũ và bí mật của kẻ thù. A-men. Người ấy biết phải nói gì với hội chúng, một người canh giữ chân thật.

⁵³ Nếu chúng ta đã xưng nhận đó là Ngài, chúng ta ở trong sự Hiện diện của Ngài, và chúng ta đã xưng tội mình, chúng được xóa sạch ra khỏi sách trí nhớ Ngài. Không ai ngoài Đức Chúa Trời mới có thể làm được điều đó. Bây giờ, các bạn có thể làm bất cứ điều gì với tôi, tôi sẽ tha thứ cho các bạn, nhưng tôi sẽ nhớ điều đó. Nếu tôi làm điều gì đó với các bạn, các bạn có thể tha thứ cho tôi, nhưng các bạn sẽ nhớ điều đó. Nhưng Đức Chúa Trời có thể tha thứ và quên điều đó đi. Suy nghĩ về điều đó, “thậm chí không nhớ nó!” A-men. Điều đó làm cho tôi cảm thấy dễ chịu. Khi nó không được nhớ nữa, không gì có thể làm được điều đó ngoài Đức Chúa Trời. Không gì ngoài Đức Chúa Trời có thể làm điều đó. Ngài phán Ngài sẽ xóa sạch khỏi quyển sách ký ức của Ngài. Tôi không thể làm điều đó, các bạn không thể làm điều đó, bởi vì chúng ta chỉ có những giác quan giới hạn nhỏ bé này. Nhưng Ngài là vô hạn, Đức Chúa Trời, Ngài có thể quên hoàn toàn những việc đã từng được làm. A-men.

⁵⁴ Một phụ nữ trẻ đến từ một hội thánh vùng quê, và cha cô ấy là một nhà truyền giảng cổ hủ, hay la lớn, hay một thành viên của giáo hội. Và vì vậy cô chuyển vào thành phố, và cô giao du với những phụ nữ ở đó, và bắt đầu hành động giống như họ, và ăn mặc hợp thời. Và một ngày kia cô hầu như xấu hổ vì ba và mẹ của mình đến, hay cha cô, đúng hơn là, mẹ cô đã chết. Vì thế ông cụ, việc duy nhất ông sẽ làm, thức dậy mỗi buổi sáng, ăn điểm tâm và lấy quyển Kinh Thánh và đọc Nó, và khóc lóc và cầu nguyện và la lớn suốt cả ngày, và chạy lên chạy xuống căn phòng, và cô ấy hơi ngượng ngùng về điều đó. Vì vậy nên—nên

khi suốt cả đêm, nếu ông cầm quyển Kinh Thánh, bắt đầu đọc Nó, ông ngồi dậy ra khỏi giường, và la lên, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Halêlugia! Ô, vinh hiển thay Đức Chúa Trời!” Cứ dậm chân và khóc nửa đêm.

55 Vì vậy một ngày kia cô định tiếp đãi những thành viên giáo hội của cô với buổi tiệc trà nhỏ giống như họ thường có, các bạn biết, vì vậy cô ấy không biết mình sẽ làm gì với ông bố của mình. Xét cho cùng, đó cũng là bố của cô. Vì vậy cô ấy quyết định cô sẽ đem ông lên ở trong cái gác xép, và nói, “Bố ơi, bố không muốn ở gần chỗ những người phụ nữ này, phải không bố?”

Ông nói, “Không, bố không tin bố muốn làm thế.”

56 Ông ấy nói, “Ồ, chúng ta sẽ có những phụ nữ giáo hội đến đây ngày hôm nay, và chúng con sẽ có một buổi nhóm nhỏ, một buổi nhóm cầu nguyện nhỏ. Vì vậy con—con nói với bố, bố ơi, tại sao bố không đi lên gác?”

Ông nói, “Bố vừa nghĩ bố sẽ làm điều đó.”

57 Vì thế cô ấy nói, “Hãy đọc quyển sách hay này.” Và cô ấy đưa cho ông một quyển sách địa lý. Lấy đi quyển Kinh Thánh trong tay ông để ông giữ im lặng. Vì biết nếu ông đọc Kinh Thánh, ồ, thì ông sẽ làm ồn rất nhiều ở đó. Vì thế ông đi ngay lên ở trên họ, các bạn biết, chỗ họ đang có buổi tiệc. Vậy cô ấy đưa cho ông quyển địa lý, nói, “Đây là cuốn sách hay. Bố nên đọc nó, bố à, bởi vì nó nói cho bố tất cả sự thật về thế giới.”

Ồ, ông nói, “Bố sẽ rất vui khi đọc sách đó.”

58 Vậy ông nói, “Bây giờ bố đi lên đó và giữ thật yên lặng cho đến khi những phụ nữ này ra về, và rồi con sẽ...bố xuống trở lại và rồi bố có thể có thể làm bất cứ điều gì bố muốn.” Ông đã đồng ý với điều đó. Vì thế ông lên gác, ngồi trên đó.

59 Và tất cả họ đang có bữa tiệc trà của mình, các bạn biết, nói chuyện về *thế này thế nọ*, và các bạn biết nó diễn ra thế nào, tất cả có thời gian vui vẻ. Và gần như lúc ấy điều gì đó khiến cầu thang long ra, tất cả tiếng la lớn và nhảy lên, và vừa tường rơi xuống. Cụ già chạy lên và chạy xuống khắp gác xép thật mạnh như cụ có thể đi được, nhảy lên và nhảy xuống, và la hét, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!” Những

phụ nữ không biết điều gì đã xảy ra trên đó, những gì họ đã có trên cầu thang. Vì thế ông bước thẳng xuống, nhanh như ông có thể bước đi.

Cô ấy nói, “Bố ơi, con đưa cho bố quyển địa lý để đọc rồi mà.”

⁶⁰ Ông nói, “Vâng, bố biết điều đó. Con biết không,” nói, “bố đang đọc trong cuốn địa lý này ở đây chỗ mà có những nơi trong biển mà không có đáy trong nó.” Và nói, “Bố đọc kỹ ở đây trong Kinh Thánh ngày hôm qua, Ngài phán Ngài đặt các tội lỗi của bố trong ‘biển quên lãng.’ Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!...?...” Nói, “Chúng vẫn còn đang diễn ra. Chúng không có sự kết thúc, chúng cứ còn tiếp tục.” Đúng thế. Và ông la lớn về việc đó.Ồ, điều đó đúng.

⁶¹ Đức Chúa Trời đặt các tội lỗi chúng ta trong biển quên lãng, xóa sạch chúng, và chúng thì như thể chúng đã không bao giờ xảy ra.Ồ, chào ôi! Rồi khi chúng ta đứng trước ân điển Đức Chúa Trời, qua Chúa Jêsus Christ Chúa chúng ta, tinh sạch và thánh khiết, đúng như Ngài là thánh, bởi vì Ngài không nhìn thấy tôi khi tôi đến ở đó, Ngài thấy Con của Chính Ngài. Cách duy nhất Ngài có thể nhìn thấy...không thể nhìn thấy tôi, bởi vì tôi ở trong Con Ngài. Và Ngài chỉ nhìn thấy Con Ngài. Điều đó chẳng kỳ diệu sao? Chúng ta không phải nghĩ về các tội lỗi nữa, tất cả được xóa hết, nó ở dưới Huyết. Vâng, thưa quý vị. Đừng lo lắng về điều đó nữa, nó được xóa sạch, và xóa khỏi trong trí nhớ Đức Chúa Trời. Ngài thậm chí không nhớ nó nữa.

⁶² Ê-sai, tiên tri quyền năng đó, khi ông xưng các tội lỗi mình, ông nói, “Khốn nạn cho tôi, vì tôi là người có môi dơ dáy.” Một đấng tiên tri! “Tôi là người có môi dơ dáy, và hội chúng của tôi dơ dáy.” Hiếu không? “Dân sự mà tôi giảng, họ ô uế. Tôi thì ô uế. Và khốn nạn cho tôi. Nhưng ở đây một nhóm Thiên sứ giáng xuống từ sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời, bay lượn trong—trong đám mây, và tôi nhìn lên đó và nhìn thấy đoàn người của Ngài đầy dẫy cả Trời. Và tôi nhìn xem những Thiên sứ này mà chẳng bao giờ biết tội lỗi là gì. Họ thậm chí chẳng bao giờ biết tội lỗi là gì, và ở đó, trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, họ có hai cánh che mặt, họ có hai cánh che chân, và họ đang bay với hai cánh, và họ kêu cả ngày lẫn đêm, ‘Thánh thay, thánh thay, thánh thay là

Chúa là Đức Chúa Trời.” Chao ôi. Điều đó có thể làm cho các bạn cảm thấy hầu như bất khiết, phải không? Vậy thì, ông đã làm gì? Ông nói, “Khốn nạn cho tôi.”

⁶³ Và khi ông xưng tội lỗi mình và nói “khốn nạn cho tôi,” Thiên sứ đã đi qua và lấy cái kẹp, gấp than đỏ mà tượng trưng cho Đức Thánh Linh và Lửa, và đến trên và đặt nó trên môi miệng của đấng tiên tri, và nói, “Ta đã làm cho người được sạch.” Lúc đó đôi cánh của họ giống như đôi cánh quạ, bay khỏi bức màn của thời gian, và ông nghe Đức Chúa Trời phán, “Ai sẽ đi cho chúng ta?”

⁶⁴ Nhưng sau khi ông thấy rằng đó là cách thoát khỏi tội lỗi, Đức Chúa Trời muốn người nào đó đi cho Ngài, và ông thưa, “Có tôi đây, xin hãy sai tôi.” Ông đã ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và đã xưng tội lỗi mình, và tội ông đã được sạch, và sẵn sàng cho sự hầu việc. A-men.

⁶⁵ Như nhà thơ đã nắm bắt điều đó, đã nói, “Hàng triệu kẻ tội lỗi và xấu hổ đang hấp hối giờ này, lắng nghe tiếng họ kêu khóc cay đắng buồn rầu. Anh em ơi, vội mau, vội mau chạy đi cứu giúp ngay; mau mau đáp, “Thưa Chủ, có chính tôi đây.””

⁶⁶ Khi tôi nghĩ về châu Phi, Ấn Độ, và khắp thế giới, hàng triệu người ngoại đạo đang kêu la và khóc than xin sự thương xót, và ai sẽ đi? Đừng mang họ đến với một bài tiểu luận, nhưng mang họ đến Chúa Jêsus Christ. Người nào đó ở trong sự Hiện diện của Ngài, giống Môi-se, người mà có thể đi xuống đó và tỏ cho họ thấy sự giải cứu thật. Không phải làm cho họ gia nhập vào giáo hội, hay bắt tay và có một tín điều, nhưng đem đến sự giải cứu đến cho linh hồn họ; người tin kính tốt nào đó. Vâng, Ê-sai đã xưng tội lỗi mình và đã được tẩy sạch.

⁶⁷ Sau khi Gia-cốp đã vật lộn suốt đêm, xưng tội lỗi của mình, các bạn nhớ ông ở nơi nào không? Nơi đó gọi là Peniel, P-e-n-i-t-e-l, Peniel. Từ ngữ *Peniel*, trong tiếng Hê-bơ-rơ, nghĩa là “gương mặt của Đức Chúa Trời Toàn Năng.” Gia-cốp, là một người thủ đoạn đã chạy trốn tất cả...tên ông là *Gia-cốp*, mà nghĩa là “người chiếm chỗ,” đó là người lừa dối, đã chạy trốn suốt cả đời ông, trốn khỏi Đức Chúa Trời, nhưng một khi ông ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời ở Peniel, trước mặt Đức Chúa Trời, ông đã nắm giữ Đức Chúa Trời và không muốn để Ngài đi. Đức Chúa

Trời ôi, chúng con cần nhiều Gia-cốp. Ông đứng vững trước mặt Đức Chúa Trời, ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, ông đã ở lại cho đến lúc mặt trời mọc. Đức Chúa Trời phán, “Hãy để Ta đi, bởi vì mặt trời đang mọc.” Và ông đã ở lại trước mặt Đức Chúa Trời cho đến khi mặt trời mọc lên, nhưng ông đã được xưng công bình và được cứu rỗi. Ừm.

⁶⁸ Ồ, thật đó là một việc lớn lao, bây giờ, để biết rằng ông đã vật lộn. Đó là, ông đã nhìn thấy những dấu hiệu của Đức Chúa Trời, ông đã có những giấc mơ về Đức Chúa Trời, nhưng đây là một lần ông đã ở trước mặt Đức Chúa Trời, ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Hãy suy nghĩ điều đó, hỡi các bạn. Bây giờ, khi chúng ta nhanh lên. Ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, con người được thay đổi. Gia-cốp đã được thay đổi. Bây giờ ông đã có thể bước đi với Đức Chúa Trời. Vâng, ông là con người khác hơn những gì ông đã có khi ông đi lên nơi đó. Cuộc chiến bây giờ đã chấm dứt. Vâng, thưa quý vị. Và ông bèn lập một bàn thờ. Các bạn biết, trước đây ông đã không lập bàn thờ. Nhưng, tôi nói với các bạn, khi các bạn đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, các bạn muốn lập một bàn thờ ở nơi nào đó. Các bạn muốn tìm nơi nào đó để các bạn có thể cầu nguyện. Ông đã lập một bàn thờ. Ông được rửa sạch, và Đức Chúa Trời đã thắng.

⁶⁹ Và Gia-cốp đã được đổi tên từ *Gia-cốp*, “người chiếm chỗ,” thành *Y-sơ-ra-ên*, “một hoàng tử, có quyền năng với Đức Chúa Trời.” Đó là điều đã xảy đến cho Gia-cốp. Người chiếm chỗ, người lừa đảo, người không công bình, người không thánh sạch, người lừa gạt, đã lừa dối anh trai mình, đánh cắp quyền trưởng nam, như đã có, từ anh trai mình, lấy nó bằng một phương cách nhỏ mọn dơ bẩn, một người lừa dối như thế. Ông đã lừa dối ông gia mình. Đặt những cây gậy bạch dương và làm những con vật đẻ có vết lốm đốm, khi những con bò có chữa đến đó, nhìn vào nó, và con chiên...sẽ nhìn thấy cây gậy có vết đốm và làm cho súc vật có vết đốm, để sinh ra chúng có những đốm. Kẻ lừa dối, lừa dối chính ông gia mình. Lừa dối mẹ mình, lừa dối cha mình, lừa dối anh mình, nhưng một khi ông lâm vào trong...Ông là một người thủ đoạn. Ông đã chạy trốn mọi nơi ông đi, luôn luôn ở trong sự chạy trốn khỏi Đức Chúa Trời, ông chạy trốn anh trai

mình. Nhưng khi ông đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, ông nhận biết mình là một tội nhân. Ông đã làm gì? Ông đã làm gì? Ông đã nhìn thấy cơ hội của mình. Ông đã gặp điều gì đó mà trước đây ông không hề nghĩ đến, và ông ở lại đó cho đến khi mọi tội lỗi được xóa sạch. Ô, chao ôi! Đức Chúa Trời đem ông vào ở trong Chính sự Hiện diện của Ngài.

⁷⁰ Đức Chúa Trời tìm cách để đưa con người vào sự Hiện diện của họ, rồi họ đưa ra quyết định của họ. Một số người trong họ trốn khỏi Ngài, một số người chạy đến với Ngài. Nếu họ được định trước để có Sự sống, họ tin Nó, họ bám giữ trên Nó. Nếu họ không giữ, họ cố gắng ra khỏi và nói, “Không có gì với Nó cả.” Hiểu không? Và đó là kẻ mà bị hư mất. “Người nào xưng tội lỗi mình, thì sẽ được tha thứ. Nếu anh em giấu tội lỗi mình, thì anh em sẽ không thịnh vượng.” Không.

⁷¹ Vì vậy Gia-cốp khi ông, các bạn biết, ngày hôm sau ông gặp anh mình là Ê-sau. Ông đã không cần sự giúp đỡ từ anh mình lúc đó nữa. Ông không cần đội quân của ông ấy. Ông bận rộn lập các bàn thờ. Ông không sợ Ê-sau nữa.

⁷² Thi thiên 16:8, Đa-vít nói, “Tôi đã để Chúa ở trước mặt tôi.” Đó là một việc tốt để làm. Thi thiên 16:8, “Tôi đã để Chúa ở trước mặt tôi.” Vì thế, ông không thể bị bối rối về điều đó. Ông muốn được ý thức về sự Hiện diện của Ngài, vì thế Đa-vít nói, “Tôi hằng để Chúa ở trước mặt tôi. Bây giờ tôi, Đa-vít, hằng để Chúa ở trước mặt tôi, luôn ý thức—ý thức về sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.” Đó chẳng phải là bài học bổ ích cho tất cả chúng ta buổi tối nay sao? Đặt Chúa ở trước mặt chúng ta để chúng ta sẽ ý thức về sự Hiện diện của Ngài. Hãy đặt Ngài trước tiên. Tại sao? Đặt Ngài trước tiên, trước các bạn. Tại sao? Lúc đó các bạn sẽ không phạm tội khi các bạn đang nhận biết rằng các bạn thường xuyên ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Khi các bạn nhận biết Đức Chúa Trời ở chung quanh, các bạn xem xét lại những gì mình nói.

⁷³ Một người đàn ông, khi người ấy nghĩ Đức Chúa Trời đã đi khỏi, anh ta sẽ chửi rủa, anh ta sẽ ham muốn đàn bà, anh ta sẽ làm...anh ta sẽ trộm cắp, lừa đảo, nói dối. Anh ta sẽ làm bất cứ điều gì khi anh ta nghĩ Đức Chúa Trời không thấy anh ta. Nhưng

mang anh ta vào trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, anh ta sẽ ngừng việc ấy ngay bây giờ. Hiểu không? Và Đa-vít nói, “Tôi hằng để Chúa ở trước mặt tôi.” Đó là một việc tốt. Không lạ gì Đức Chúa Trời phán ông là một người theo lòng của Chính Ngài. Con người sẽ làm mọi thứ khi anh ta nghĩ rằng Đức Chúa Trời không ở gần. Nhưng khi anh ta nhận biết rằng Đức Chúa Trời ở gần, các bạn đã bao giờ chú ý đến một tội nhân chưa? Hãy để một người tin kính bước đến, anh ta sẽ từ bỏ sự chửi rủa của mình, nếu anh ta có chút sự kính trọng nào. Hiểu không? Anh ta sẽ không nói những chuyện đùa cợt xấu xa mà anh ta muốn kể. Hiểu không? Đấy, anh ta sẽ từ bỏ điều đó, bởi vì anh ta biết rằng mình ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, bởi vì Đức Chúa Trời ở trong đền tạm của dân sự Ngài. Hiểu không?

⁷⁴ Sau khi Đa-vít làm điều này, ông nói, “Lòng tôi sẽ mừng rỡ.” Tôi mong các bạn sẽ đọc nó, Thi thiên 16. “Lòng tôi sẽ mừng rỡ, và xác thịt tôi sẽ nghỉ yên trong hi vọng.” Tại sao? Lòng tôi sẽ mừng rỡ bởi vì tôi đã có Đức Chúa Trời ở trước mặt tôi mọi lúc. “Và xác thịt tôi sẽ được yên nghỉ trong hy vọng; nếu tôi chết, tôi sẽ được sống lại. Vì Ngài sẽ chẳng để cho Đấng Thánh của Ngài thấy sự hư nát, Ngài cũng sẽ không bỏ linh hồn Người trong âm phủ.” Hiểu không? Khi Đa-vít để Đức Chúa Trời ở trước mặt mình, và đã ý thức rằng ông liên tục ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. “Trước hết các ngươi hãy tìm kiếm Vương quốc Đức Chúa Trời.”

⁷⁵ Bây giờ hãy lắng nghe, thưa hội thánh, tôi yêu mến anh chị em. Và tôi muốn anh chị em lắng nghe tôi giờ này. Như Anh McCullough thường nói, “Tôi sẽ nói điều gì đó.” Luôn luôn để Chúa trước mặt các bạn, và các bạn đừng làm gì để các bạn sẽ không ở trong sự Hiện diện của Ngài, bởi vì Ngài đang chăm xem các bạn. Hiểu không? Chúa đóng trại chung quanh những ai mà kính sợ Ngài. Ngài không...Ngài thật sự ở lại thật gần bên các bạn. Và Ngài biết mọi công việc các bạn đang làm, và các bạn phải nhận biết điều đó. Khi các bạn bắt đầu nói dối, đừng làm điều đó, hãy nhớ, Đức Chúa Trời đang lắng nghe các bạn. Nếu các bạn bắt đầu lừa dối việc nhỏ nào, các bạn đừng làm điều đó, Đức Chúa Trời nhìn xem các bạn. Nếu các bạn bắt đầu lấy Danh

Ngài làm chơi, đừng làm điều đó, Đức Chúa Trời đang lắng nghe các bạn. Bắt đầu hút thuốc, Ngài đang nhìn các bạn. Hiểu không? Của ngài...Chúng ta thường hát bài, “Suốt dọc đường đến nơi ở thật sự của linh hồn, có một con mắt đang dõi theo bạn; mỗi bước chân mà bạn đi, con mắt vĩ đại này luôn tỉnh thức, có một con mắt đang dõi theo bạn.” Hãy nhớ rằng, hãy làm giống như Đa-vít, để Chúa luôn ở trước mặt các bạn. Rồi tấm lòng các bạn sẽ vui mừng và xác thịt các bạn sẽ được yên nghỉ trong hi vọng, vì Ngài đã hứa điều đó. Vàng, thưa quý vị. Ông biết rằng ông sẽ sống lại vì Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Đúng vậy.

⁷⁶ Khi chúng ta đến trong sự Hiện diện của Ngài, chúng ta được thay đổi, chẳng bao giờ giống nhau. Hãy nhìn xuyên suốt mọi thời đại, của mỗi bước đi của đời sống, ở con người. Hãy nhìn xem Áp-ra-ham. Các bạn nói, “Ồ, cuộc đời được thay đổi thì chỉ dành cho những mục sư truyền đạo.”Ồ, không. Cuộc đời được thay đổi thì dành cho mọi người. Hiểu không?

⁷⁷ Lúc bấy giờ, Áp-ra-ham là một nông dân, nhưng khi ông nghe Tiếng của Đức Chúa Trời phán với ông, và đã nhìn thấy Khải tượng đó, ông là một người được thay đổi từ lúc đó trở đi. Ông đã tự phân rẽ ra khỏi bà con của mình, khỏi tất cả người thân quen của mình, và đi như một người hành hương và một người lạ, trong một xứ xa lạ, phần còn lại của cuộc đời ông, cư ngụ ở trong trại, bởi vì ông xưng nhận cách rõ ràng rằng ông đang tìm kiếm một thành mà Người Xây và Người Làm Nên là Đức Chúa Trời. Ông biết có một Đức Chúa Trời, và có một thành ở nơi nào đó mà Người Xây Dựng của Nó và Người Làm Nên là Đức Chúa Trời. Đó là những gì Hê-bơ-rơ 11 nói cho chúng ta biết, rằng ông đang tìm kiếm một thành phố mà Người Xây Dựng của Nó và Người Làm Nên là Đức Chúa Trời. Ông là người được thay đổi, tuy nhiên ông không có gì cả chỉ là một nông dân. Nhưng ông nhìn thấy Khải tượng và đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và kể từ đó ông là một người được thay đổi.

⁷⁸ Môi-se, ông là một người chăn chiên, nhưng ông là một người được thay đổi khi ông đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ông là người hèn nhát, ông đang chạy trốn Pha-ra-ôn, với cả đội quân ở phía sau ông. Nhưng với một cây gậy ở trong tay mình,

ông đã trở lại và chiếm cả đất nước. Hiểu không? Tại sao? Ông đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ông là một người được thay đổi, một người chần chừ.

⁷⁹ Phi-e-rơ, một người đánh cá, không biết gì về đánh cá...hay không biết gì về Đức Chúa Trời, điều duy nhất ông có thể biết là cách bắt cá. Nhưng khi ông đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và thấy Đấng Tạo Dựng vĩ đại Đấng mà có thể tạo nên cá, khi Ngài đã phán với ông hãy thả lưới xuống để kéo. Đã không có một con cá nào ở đó, ông cứ kéo lưới lên. Nhưng ông nói, “Theo Lời Ngài, Chúa ôi. Con tin rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời, và nếu Ngài để...nếu con thả lưới xuống, Ngài đã phán bảo con làm điều đó; theo Lời Ngài, bởi vì Ngài và Lời Ngài thì giống nhau, con thả lưới xuống.” Và khi ông bắt đầu kéo lưới, ông nói, “Chúa ôi, hãy rời xa con, con là người có tội.” Đây, một người đánh cá, sau khi Phi-e-rơ đã gặp Đấng Christ ông không bao giờ giống như trước nữa. Ông, sau đó, rất chân thật với Đức Chúa Trời, ông được giao cho các chìa khóa Vương quốc. Vâng, thưa quý vị.

⁸⁰ Phao-lô, một người tự xưng là người Pha-ri-si, được học tập và huấn luyện trong tất cả tôn giáo của...mà đã có trong thế gian vào thời đó, một trong những học giả nổi tiếng nhất trong xứ. Nhưng một ngày kia khi ông đến trước Trụ Lửa đó, Đức Chúa Trời mà ông đã từng bắt bớ, một cách ngu dốt. Ông là một người Pha-ri-si, ông đã không tin Đức Chúa Trời là một Người. Ông đã biết Đức Chúa Trời là Trụ Lửa, Nó đã dẫn dân Ngài ra khỏi Ê-díp-tô, Nó đã ở với họ suốt dọc đường. Nhưng khi ông nhìn thấy Trụ Lửa này, ông ngã té sấp mặt xuống. Và ông nghe một Tiếng phán, “Hỡi Sau-lơ, sao ngươi bắt bớ Ta?”

Ông nói, “Lạy Chúa, Ngài là Ai?”

⁸¹ Ngài phán, “Ta là Jêsus.” Ngài là một con người, mà đã phán, “Ngươi đã nhận báp-têm thế nào?” Ông đã ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Kể từ đó ông là một người được thay đổi, ông đã được ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Nó thay đổi một con người.

⁸² Charles G. Finney, là một luật sư, một luật sư người Philadelphia vĩ đại, nhưng khi ông đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời ông đã bỏ việc nghiên cứu luật của mình và

trở nên một thầy giảng mạnh mẽ nhất chưa từng có của đất nước này.

[Băng trống—Bt.]...là một thầy giảng, bởi vì một ngày kia ông đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ông đã từng, nghĩ, ông muốn nghiên cứu chức vụ. Các bạn biết quyển sách của ông. Tôi có quyển tiểu sử của ông. Ông ra ngoài cầu nguyện. Ông nghĩ mình là một thầy giảng. Ông có ước muốn, rằng ông muốn giảng đạo, và ông đã có cho mình vài bài giảng ông đã cố gắng giảng. Một ngày kia ông đi ra, ngoài văn phòng của mình, để cầu nguyện, đi vào những khu rừng. Ông quỳ xuống phía sau một cây cổ thụ bị ngã xuống, nơi ông đã đến mỗi buổi chiều. Rất ngoan đạo, nhưng ông không tin vào Điều đó.

Có hai người phụ nữ trong nhà thờ, cứ nói, “Ông Finney, chúng tôi đang cầu nguyện để ông sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh.”

Ông nói, “Tôi đã có Đức Thánh Linh.” Nói, “Tôi là một thầy giảng.”

⁸³ Nói, “Ông Finney, ông là một người vĩ đại, và ông đã có một sự nắm giữ Lời tuyệt vời, nhưng ông cần có Đức Thánh Linh. Chúng tôi đang cầu nguyện cho ông.” Những phụ nữ dịu dàng.

⁸⁴ Vì thế ông tiếp tục, tiếp tục. Vì thế mỗi ngày ông đi ra phía sau văn phòng mình, ông chủ của ông và tất cả họ làm việc ở đó, và ông đi khỏi văn phòng luật của mình và đi ra ngoài để cầu nguyện. Và ngày kia ông đang ở ngoài đó cầu nguyện và ông nghe tiếng một bụi cây gãy. Ông nghĩ ông chủ của mình đang đến, tìm kiếm ông. Ông nhảy lên thật nhanh. Ông đang nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con tin Ngài.” Và bụi cây nào đó bị gãy, ông bèn, “Ừm! Ừm! Ừm!” đứng lên và nói, nhìn chung quanh, thấy đó là bụi cây bị gãy. Và chính lúc đó ông đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ông nhận biết rằng bụi cây đã gãy vì một mục đích. Ông đứng đó, nước mắt chảy xuống đôi má. Ông nói, “Có lẽ những người đàn bà đó đúng. Tôi xấu hổ vì người nào đó nhìn thấy tôi đang nói chuyện với Đức Chúa Trời của tôi, nhưng tôi nghĩ thật được tôn trọng vì người nào đó nhìn thấy tôi nói chuyện với ông chủ tôi. Thật Chúa của tôi là lớn hơn rất nhiều so với ông chủ của tôi!” Nói, “Chúa ôi, xin tha thứ con và đổ đầy

con bằng Đức Thánh Linh,” bắt đầu gào thét và la lớn. Ông đã ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ông chạy thật nhanh xuống văn phòng mình. Ông bắt đầu la ré rất mạnh ông phải đi ra phía sau cửa, nói, “Chúa ôi, con sẽ mang sự nhục nhã đến trên Ngài. Xin giấu con lại đây cho đến khi con vượt qua tình trạng này.” Tại sao? Ông đã đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ông đã là người được thay đổi. Những bài giảng mà ông đã dùng để giảng, ông đã giảng cho mọi người những bài giảng giống như vậy và những linh hồn đã đến với bàn thờ. Đây, ông đã ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

⁸⁵ Moody, một thợ sửa giày già, hầu như không biết những kiến thức cơ bản ABC của mình. Đúng thế. Ngữ pháp của ông rất tệ. Một ngày kia người nào đó nói với ông, “Ông Moody, ngữ pháp của ông tệ kinh khủng.”

Ông nói, “Nhưng tôi đang chinh phục những linh hồn với nó.” Vì vậy...

⁸⁶ Một ngày kia tờ báo, biên tập viên đi đến để viết báo. Ông ta đi đến để xem làm sao con người này có thể nắm giữ những đám đông người dưới bất cứ điều kiện nào, một lão già, đầu hói, và mọi thứ, và có bộ râu dài xuống, hầu như bụng phệ, và ông là một người trông dễ sợ để nhìn. Do đó bài báo này viết tường tận về ông, nói, “Tôi không nhìn thấy trong Dwight Moody điều gì để cho bất cứ ai trên thế giới muốn nhìn.” Nói, “Ông ta xấu xí, giọng nói khò khè, ông ta có bộ râu dài xuống tới thắt lưng, ông ta có cái đầu hói giống như trái bí.” Và nói, “Làm sao trên thế gian người nào từng đi đến sẽ thấy được điều gì đáng quan tâm trong Moody?”

⁸⁷ Vì vậy người quản lý của Moody đã tình cờ thấy nó, nói, “Nhìn này, Ông Moody, tôi sẽ đọc điều này cho ông.” Moody không thể tự đọc điều đó. Vì thế ông ấy nói, “Tôi sẽ đọc bài xã luận nói về ông.” Và người ấy đã viết nó.

⁸⁸ Moody chỉ nhún vai của mình, nói, “Chắc chắn không phải, họ đến để xem Đấng Christ.” Tất cả là như thế. Tại sao? Ông đã ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Từ việc chỉ làm những đế giày, cho những người mang đã cũ mòn; ông đóng giày cho dân

chúng bằng Tin lành của sự chuẩn bị. Tại sao? Ông đã ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Đúng.

⁸⁹ Một phụ nữ nhỏ bé lần nọ đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, như cô ấy đã có thể phạm tội rất nhiều. Trong giây lát khi cô ta nhận biết mình ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, mọi tội lỗi được tha thứ và cô được tinh sạch và trắng như hoa huệ.Ồ, chao ôi. Thật tôi có thể kêu gọi dân sự ở đây nhiều hơn nữa, thời gian sẽ không cho phép.

⁹⁰ Nhưng tôi muốn nói một chút về chính mình. Điều gì có thể thấp kém hơn tôi? Tôi đã ở đâu? Xuất thân trong gia đình của những người nghiện rượu, xuất thân từ gia đình của những kẻ sát nhân, xuất thân từ một gia đình của những người bán rượu lậu. Và các bạn biết điều đó, mỗi một người trong các bạn biết điều đó, biết loại tên gì chúng tôi đã có ở đây. Nhiều người đã không nói với chúng tôi trên đường phố. Tôi đã đi xuống phố, bắt đầu nói cho người nào đó, không một ai muốn nói chuyện với tôi trừ phi người nào đó không ở gần. Họ có thể nói chuyện với tôi, người nào khác đến gần, họ rời khỏi tôi. Và tôi đứng ở đó và khóc, “Không, điều này không phải vậy, nó không thể là vậy. Việc này là sai.”

⁹¹ Nhưng một ngày kia tôi đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ngài đã thay đổi tôi và làm tôi trở nên loại người con khác. Ân điển Ngài đã đem tôi vào trong sự Hiện diện của Ngài. Tôi không bao giờ muốn lìa bỏ Nó. Tôi đã ở đây đến bây giờ là ba mươi mấy năm. Tôi không muốn lìa khỏi Nó. Tôi đã có sự bảo đảm rằng tôi sẽ luôn luôn Ở đó. Thậm chí chính sự chết sẽ chẳng bao giờ phân rẽ tôi khỏi sự Hiện diện của Ngài. Không. Tôi sẽ ở với Ngài mãi mãi. Khi tôi thấy sự Hiện diện của Ngài lần đầu tiên, tôi đã khóc giống như Ê-sai, “Khốn nạn cho tôi.” Rồi Ngài chạm vào tôi với ân điển Ngài. Tôi là một người được thay đổi. Một kẻ nổi loạn trước đây thường đi ra ở đây và hành động kỳ quặc và mọi thứ, đã được thay đổi, và kể từ đó tôi đã là con của Ngài. Kể từ đó, tôi mong ước dâng cả cuộc đời tôi cho sự hầu việc Ngài, ước ao duy nhất tôi có mười ngàn cuộc đời nữa để dâng cho Ngài. Con người này đang trở nên già yếu lúc này, năm mươi ba năm đã trôi qua. Khoảng ba mươi ba năm đã ở, hay ba mươi hai năm

đã ở trong Phúc âm. Tôi ước mong có một ngàn cuộc đời nữa để tôi có thể sống. Tại sao? Khi tôi đã từng vào trong sự Hiện diện của Ngài và nhận biết rằng có một Người nào đó Mà đã yêu tôi là người không đáng yêu, có Người nào đó đã yêu tôi khi không một người nào khác yêu tôi, có Người nào đó chăm sóc tôi khi không người nào chăm sóc tôi. Tôi vòng tay ôm thật tự giá Ngài, tôi đã ôm lấy nó cho tôi, và sau đó tôi và Ngài trở nên một. Và kể từ đó tôi đã yêu mến Ngài. Ngài đã làm sạch vết nhơ trong tâm hồn tôi và tắm lòng tôi bằng Huyết Ngài, bởi sự đụng chạm tôi và tha thứ tội lỗi tôi, và tôi sung sướng là một trong những con cái Ngài tối nay. Tôi không bao giờ muốn lìa bỏ nơi Thiêng liêng này, mặc dù kẻ cám dỗ đã cố gắng thuyết phục tôi; nhưng tôi được an toàn ở trong lều trại của Đức Chúa Trời, và vui mừng trong tình yêu và ân điển Ngài, và tôi đang sống trong sự ngợi khen. Chao ôi! Điều đó làm cho lòng tôi vui mừng.

⁹² Tôi đang giới thiệu Ngài với mọi người mệt mỏi. Tôi đang giới thiệu Ngài với các bạn mà không có hy vọng. Các bạn chẳng bao giờ ở trong sự Hiện diện của Ngài, việc duy nhất các bạn phải làm là xưng nhận tội lỗi của mình và nhận biết rằng mình thì sai trái, và Đức Chúa Trời có Thiên sứ đã định trước đó tối nay, được gọi là Đức Thánh Linh, đáng sẽ cất mọi tội lỗi các bạn đi. Rồi các bạn sẽ kêu lên, “Chúa ôi, có con đây, xin hãy sai con.” Rồi các bạn sẽ giơ tay mình lên và hát, “Tôn vinh Chúa tôi! Tôn vinh Chúa tôi, Vì tội nhân chính Chiên Con chịu hình. Muôn dân, khá dâng Ngài sự vinh hiển, vì Huyết Ngài đã gội trắng trong tội tình.” Tôi yêu Ngài. Còn bạn? Hãy sống trong sự Hiện diện của Ngài!

⁹³ Tôi đến với bực giảng ở đây sáng nay, cảm thấy rất mệt mỏi và rất đau ốm vì...Tôi—tôi đã ở dưới Kentucky tuần trước với vài người bạn cá nhân của tôi đang ngồi đây. Nếu tôi đã ở lại dưới đó rất lâu, thì họ có thể giết tôi, chắc chắn họ sẽ, với lòng tử tế, của vài người nấu nướng ngon nhất tôi đã từng biết trong đời. Và khi tôi ăn no, đã chứa quá tải, “Anh Branham, sao anh không ăn một ít món này?” Và nó thật quá ngon, tôi cứ cố gắng chọc cho nó xẹp xuống. Tôi ăn no quá tôi thật sự thậm chí không thể bước đi được. Tôi—tôi không thể ngủ được, và tôi phải thức dậy và đi bộ một lát. Và tôi đã không cảm thấy rất dễ chịu khi tôi đến đây sáng

nay. Nhưng một khi tôi đến trong sự Hiện diện của Ngài, điều đó được giải quyết. Điều đó được giải quyết, tất cả biến mất sau đó. Đúng thế. Ồ, để sống trong sự Hiện diện của Ngài!

Tôn vinh Chúa tôi, tôn vinh Chúa tôi,
 Vì tội nhân chính Chiên Con chịu hình;
 Muôn dân khá dâng Ngài sự vinh hiển,
 Vì Huyết Ngài đã gội trắng trong tội tình.

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu.

[Anh Branham bắt đầu ngân nga bài *Tôn Vinh Chúa Tôi*—Bt.]

Vì Ngài đã làm quá nhiều cho tôi.
 Ngài đã tha thứ sự vi phạm của tôi,
 Và Huyết Ngài đã tẩy sạch tội lỗi tôi.

Tôn vinh Chúa tôi, tôn vinh Chúa tôi,
 Vì tội nhân chính Chiên Con chịu hình;
 Muôn dân khá dâng Ngài sự vinh hiển,
 Vì Huyết Ngài đã gội trắng trong tội tình.

[Anh Branham bắt đầu ngân nga bài *Tôn Vinh Chúa Tôi*—Bt.]

⁹⁴ Bây giờ nếu các bạn ở đây tối nay... Và tôi biết sự Hiện diện của Ngài thì ở đây. Đang đứng trong đó cách đây một lát, với một cô bé của Hội Thánh của Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh vận hành trên tôi khi tôi cầu nguyện cho đứa bé đó. Cha mẹ đã đi xuống cắm trại từ Hội thánh Anderson của Đức Chúa Trời. Và người giám sát ở trên đó, biết đứa trẻ ấy, các bác sĩ nói “có thể... nó phải chết ngay lập tức, vì bệnh bạch cầu.” Bé gái nhỏ, dễ thương, ở trong giai đoạn cuối bây giờ. Cô bé trở lại đó và bàn tay bé nhỏ của cô giơ ra với tôi, tất cả đều sưng phồng lên, với những mũi tiêm và những thứ ở trong nó, và xanh xao. Tôi đã ngược nhìn cô ấy, tôi thấy một khả tượng. Cha mẹ cô bé vừa mới đọc sách ở ngoài đó. Họ không biết gì về điều đó. Người tổng giám sát ở trại đến đó đã bảo họ, nói hãy đem đứa bé xuống đây. Họ muốn trở lại khi chúng ta có một buổi nhóm chữa lành. Và tôi nói, “Hãy đem đứa trẻ đến bây giờ,” cảm nhận được dẫn dắt.

⁹⁵ Khi tôi đang đứng ngay trong đó, Đức Thánh Linh đi trở lại và làm lộ ra tiền sử bệnh của đứa trẻ. Đã nói về tất cả đã xảy ra thế nào, những gì họ đã làm. Đã nói về tham vọng của bé gái, là

muốn trở thành người chơi đàn piano. Và người mẹ đó thật sự hầu như đã la lớn lên. Và người cha đó nói, “Đó là sự thật của Đức Chúa Trời.” Ngồi ở ngay đó trong chiếc xe hơi lúc bấy giờ đang nghe điều đó, không thể vào được, đang ngồi ở ngoài đó lắng nghe điều đó lúc bấy giờ.

⁹⁶ Có một bức màn lớn của một cái bóng đến ở trên đứa trẻ. Và tôi nói, “Ớ Sa-tan, người bị đánh bại rồi.” “Đức Chúa Trời ôi, Ngài không được con người kính trọng. Và bởi quyền năng sống lại của Ngài, và như là đầy tớ Ngài, con đuổi con quỷ này ra khỏi đứa trẻ.” Một Ánh Sáng lớn chiếu trên đầu cô ấy, nó đã ở trên. Amen. Hả? Chắc chắn, Ngài đáng được mọi sự ngợi khen!

⁹⁷ Ngài biết mọi sự. Ngài biết tấm lòng bạn. Và bạn biết những gì bạn đang suy nghĩ; Ngài, cũng biết. Nếu có tội lỗi nhỏ nào trên các bạn tối nay, và các bạn không muốn đi vào sự Hiện diện của Đức Chúa Trời với điều đó ở trên các bạn, mời các bạn một lần nữa giơ tay lên và nói, “Anh Branham, xin cầu nguyện cho tôi, tôi muốn ở trong sự Hiện diện của Ngài vào Ngày đó, vô tội.” Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn. Nhiều bàn tay, Đức Chúa Trời nhìn thấy nó. Trong sự Hiện diện của Ngài. Bây giờ tôi sẽ nói các bạn điều gì để làm. Bây giờ cứ lắng nghe thật kỹ. Hãy làm giống như Đa-vít đã làm, để Chúa ở trước mặt mình ngay bây giờ. Để Chúa ở giữa các bạn và tội lỗi đó, bất kỳ tội lỗi nhỏ gây phiền toái đó là gì. Nó có thể là nói dối, có thể là trộm cắp, nó có thể là ý tưởng tội lỗi, nó có thể là tức giận, có thể là uống rượu, có thể là hút thuốc, có thể là cờ bạc. Tôi không biết là gì. Nó có thể là gian dâm. Nó có thể là bất cứ điều gì. Tôi không biết nó là gì. Bất kể nó là gì, hãy đặt Chúa ở trước mặt mình. Và rồi tấm lòng các bạn sẽ vui vẻ, và xác thịt bạn sẽ nghỉ yên trong hi vọng, vì các bạn biết rằng Đấng Christ đã hứa Ngài sẽ sống lại lần nữa trong những ngày sau rốt. Khi Ngài đến, chúng ta sẽ đến trong sự giống như Ngài. Các bạn muốn làm điều đó bây giờ không, trong khi chúng ta cầu nguyện?

⁹⁸ Lạy Cha trên Trời của chúng con, một Sứ điệp nhỏ dứt đoạn bởi một đầy tớ mệt mỏi yếu đuối. Nhưng thật sự suy nghĩ về đề tài về “ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.” Và tối nay chúng con nhìn thấy tác động nó đã xảy ra trên những người thánh

đến trong sự Hiện diện của Ngài, những gì đã tác động trên họ. Những nhà hiền triết, những tiên tri đầy quyền năng vĩ đại được định trước bởi Đức Chúa Trời, và được sai đến để rao giảng Lời, và tuy nhiên gặp Ngài mặt đối mặt và ngã té xuống đất giống như một người chết. Chúng con sẽ làm gì vào ngày đó, lạy Chúa? Chúng con đã suy gẫm về điều đó. Chúng con đã suy nghĩ về nó. Bốn mươi mấy hay năm mươi bàn tay đã suy nghĩ việc đó, Chúa ôi, vì họ vừa đưa tay lên, hay những tấm lòng ở bên dưới bàn tay, đã suy nghĩ về buổi gặp mặt Ngài từ khi chúng con giảng. Họ sẽ làm gì nếu họ phải gặp Ngài?

⁹⁹ Bàn tay con, Chúa ôi, đưa lên. Con sẽ làm gì? Giờ này, Cha ôi, con đã có nhiều điều sai mà con làm sai trái. Con xưng tội lỗi con sáng nay trước hội thánh, như con đã xưng nó với Ngài trên đỉnh núi buổi sáng kia khi nó được xóa sạch và trắng như tuyết, và ở trên đỉnh núi đó, con đã kêu khóc thế nào và cầu xin Ngài tha thứ về sự ngu dại của con. Và thật con sợ làm sao khi đứng trước anh em mình, những người xem con như đầy tớ-tiên tri Ngài. Và, Chúa ôi, thật con ghét đến trước họ và nói họ hành động ngu dại để con phải làm việc giống như thế, nhưng, Đức Chúa Trời ôi, điều đó tốt đẹp cho linh hồn con hầu cho con xưng tội lỗi mình ra và không giấu giếm. Vì thế để thành thật với Ngài, và ngay trước dân sự, con đã xưng nhận điều đó, Chúa ôi. Con sai lầm, con hoàn toàn sai lầm. Con cầu xin sự tha thứ.

¹⁰⁰ Và rồi, Cha ôi, con đã chậm trễ về Ngài, hầu việc Ngài, nhiều lần có lẽ con có thể đi lâu hơn trong khi con đã không làm công việc đó. Cha ôi, con xưng tội mình. Con muốn Thiên sứ của Đức Chúa Trời rửa sạch con khỏi điều đó, bằng Huyết Chúa Jêsus. Tối nay những bàn tay khác giơ lên, một số họ có lẽ trước đây chưa bao giờ cầu xin sự tha thứ; nhưng con chắc chắn một điều này, nếu chúng con xưng mọi tội lỗi mình, thì Đức Chúa Trời sẽ bôi xóa chúng, quăng chúng xuống biển lãng quên và chẳng bao giờ nhớ chúng—chúng nữa. Và, Cha ôi, khi con xưng tội lỗi của con, về những hành vi sai trái trước dân sự, chính con đã không được thực hiện giống như một đầy tớ của Đấng Christ. Con không giống. Con sợ người đó có thể giận dữ với con và nghĩ con không muốn làm tổn thương tình cảm của họ, nhưng con không nghĩ

về những gì con đang làm cho Ngài, Chúa ôi. Và bây giờ con—con cầu nguyện để Ngài tha thứ con. Và bây giờ, Cha ôi, con biết rằng nếu con cầu xin sự tha thứ thì con được tha thứ, và Ngài để tội lỗi trong biển lãng quên, và Ngài sẽ không bao giờ nhớ điều đó nữa. Đức Chúa Trời ôi, con cảm ơn Ngài về điều ấy.

¹⁰¹ Và con cầu nguyện hầu cho Ngài sẽ để mỗi người ở đây, mà có tội, tội lỗi vấn vương của bất cứ điều gì trước họ, xin cho họ vứt bỏ nó đi và đặt Chúa trước mặt họ giống như Đa-vít đã làm. Vì bây giờ chúng con kêu la, “Khốn nạn cho tôi, vì tôi đã nhìn thấy sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời. Tôi là người đàn ông có môi dơ dáy, hay một phụ nữ hay cô gái, chàng trai có môi dơ dáy, hay một người nào đó.” Bất kể chúng con là gì đi nữa, chúng con đều bất khiết, và chúng con cầu xin Huyết của Chúa Jêsus Christ, là Cửa lễ thích hợp, để rửa sạch chúng con khỏi mọi tội lỗi, hầu cho chúng con có thể ở trong sự Hiện diện của Ngài. Xin cho chúng con kể từ tối hôm nay ở đây với tấm lòng vui mừng của chúng con, và xác thịt chúng con yên nghỉ trong hi vọng, biết điều này, rằng khi Chúa Jêsus đến, chúng con sẽ được cất lên với Ngài trong sự giống như Ngài, và sẽ gặp Ngài trong không trung, trong sự Cất lên, khi sự đếm ngược cuối cùng chấm dứt. Chúng con nhìn thấy thời đại hội thánh thứ bảy được tính đến rồi, và chúng con sẵn sàng giờ này để được cất lên. Chúng con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, rằng Ngài, trước khi Ngài đóng cửa, nếu có người nào ở đây tối nay chưa bao giờ đến, xin cho họ vội vã vào thật nhanh, vì chúng con nhận biết rằng cánh cửa thương xót, giữa sự thương xót và sự phán xét, sắp đóng lại. Những người mà muốn tiếp nhận sự thương xót sẽ bước vào. Còn những người mà không muốn vào sẽ phải chịu sự phán xét. Đức Chúa Trời đóng cửa. Xin cho tối nay không có cánh cửa nào đóng lại cho mỗi một người xưng mình là những tội nhân. Cầu mong tất cả chúng con nhận sự tha thứ và thương xót. Trong Danh Chúa Jêsus Christ.

¹⁰² Và bây giờ, Cha ôi, vì những người đau ốm và buồn phiền, vì những người này có nhu cầu, con cầu xin để ân điển Ngài sẽ cung cấp tất cả nhu cầu của họ. Cầu xin họ bước vào trong Đấng Christ, vào trong sự Hiện diện của Ngài. Đặt để Đấng Christ, Đấng Christ, lời hứa, “‘Ngài đã vì sự gian ác của tôi mà bị thương,’ đó là tội lỗi

của con. ‘Bởi bởi lần roi Ngài tôi được lành bệnh,’ thế thì con đặt Chúa ở trước sự đau ốm của con. ‘Ngài ở trên tay phải con, và con sẽ chẳng di chuyển,’ rồi con bước đi dạn dĩ, xưng nhận rằng con được chữa lành. ‘Bởi lần roi Ngài con được lành bệnh.’” Xin nhậm lời, Chúa ôi, cho mỗi một người trong họ. Và chúng con biết rằng nếu chúng con xưng tội với cả tấm lòng chúng con và, hay là với môi miệng chúng con, và tin trong lòng của chúng con, thì chúng con có được điều mình mong ước.

¹⁰³ Ngài phán, “Khi các người nói điều gì, hãy tin nó ứng nghiệm, các người có thể có được điều mình đã nói.” Chúng con tin điều đó, Cha ôi, và tin rằng Ngài sẽ làm sạch mọi tội lỗi chúng con, và chữa lành mọi bệnh tật của chúng con, và ban cho chúng con ân điển, để hầu việc Ngài, Chúa ôi.

¹⁰⁴ Xin ở cùng những người này. Nhiều người trong họ đang đi lại trên những con đường tối đen tối nay. Nhiều người họ sẽ đi nhiều dặm. Xin đừng để điều gì xảy đến cho họ, Chúa ôi. Họ vượt qua vùng quê để ngồi đây lắng nghe sự đếm ngược, để thấy chúng con ở thật gần thời kỳ cuối cùng. Bây giờ con cầu xin họ đi ra, đặt Đức Chúa Trời ở trước mặt họ, luôn luôn ở trước mặt họ, trước bất cứ điều gì khác. Trước chuyển đi của họ, trước sự di chuyển của họ, trước khi—trước khi họ thức dậy, sau khi họ đi ngủ, luôn luôn trước khi họ ngủ, bất cứ ở đâu, đặt Ngài trước tiên! “Vì Ngài ở trên tay hữu tôi, và tôi sẽ chẳng lay động.” Thế thì xin cho tấm lòng họ vui mừng, để biết rằng họ nhận lãnh điều mình đã cầu xin, bởi vì Đức Chúa Trời đã hứa điều đó, và xác thịt của họ sẽ yên nghỉ trong hi vọng. Xin nhậm lời, Chúa ôi, vì chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Tôn vinh Chúa tôi, tôn vinh Chúa tôi,
 Vì tội nhân chính Chiên Con chịu hình;
 Muôn dân khá dâng Ngài sự vinh hiển,
 Vì Huyết Ngài đã gội trắng trong tội tình.

¹⁰⁵ Bây giờ các bạn có tin mình đã đặt Chúa ở giữa các bạn và tội lỗi của các bạn, giữa các bạn và sự đau yếu của các bạn, giữa các bạn và lỗi lầm của các bạn, giữa các bạn và các đường lối các bạn không? “Chúa luôn ở trước mặt tôi, và tôi ở trong sự Hiện diện

của Ngài. Lần sau tôi bắt đầu bật lửa hút thuốc, Chúa ở trước mặt tôi. Lần sau nếu tôi bắt đầu ham muốn, thì Chúa ở trước mặt tôi. Lần sau nếu tôi bắt đầu nói điều gì sai trái, thì Chúa ở trước tôi. Lần sau nếu tôi bắt đầu nói điều xấu xa, thì Chúa ở trước mặt tôi. Và tôi sẽ không bị lay chuyển. A-men. Tôi sẽ sống trong sự Hiện diện của Ngài mỗi ngày, với sự giao dịch của tôi, mỗi ngày với sự trò chuyện của tôi. Tôi sẽ bước đi như thể Chúa ở trước mặt tôi, bởi vì tối nay tôi đã đặt Ngài trước mặt tôi. Tôi sẽ chẳng dờn chuyển.” Các bạn yêu mến Ngài chứ?

¹⁰⁶ Bây giờ, chúng ta hãy đứng lên nào. Ồ, tôi thực sự cảm thấy thật tốt. Tôi thật cảm thấy tôi không muốn về nhà. Và các bạn biết chỉ còn khoảng hai mươi lăm phút nữa là đến chín giờ, tôi gần như sớm hơn hai giờ. Điều đó chẳng tuyệt vời sao? Ồ, chào ôi! Nhưng bây giờ khi chúng ta ra về, chúng ta hãy nhớ, chúng ta phải nắm lấy Danh Chúa Jêsus với chúng ta, như một cái khiên tránh mọi cạm bẫy. Và khi cảm dỗ đến quanh chúng ta...cố gắng giữ chúng ta nhớ rằng, cứ thử ra Danh thánh đó trong lời cầu nguyện.

Mang Danh Jêsus với anh,
 Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
 Danh ấy sẽ ban cho anh sự vui mừng và an ủi,
 Ồ, hãy mang Nó trong mọi nơi anh đi.
 Danh quý báu (Danh quý báu), Ồ thật diệu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh quý báu (Danh quý báu), Ồ thật diệu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

¹⁰⁷ Bao nhiêu anh chị em thích mục sư của chúng ta, Anh Neville? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em chẳng biết ơn Chúa vì một người hằng ngày, tốt, chân thật, tin Phúc âm sao? [“A-men.”] Và anh đang làm công việc kỳ diệu như vậy nhờ vâng theo các Điều răn của Đức Chúa Trời, và rao giảng Lời và giữ bầu không khí thuộc linh tuyệt vời này trong hội thánh luôn mọi lúc. Hãy nhớ, tôi đã xuống Duyên hải miền Đông, đi qua phía Nam, và đi lên Duyên hải miền Tây, và đi qua Canada, và tôi không gặp một hội thánh nào có bầu không khí thuộc linh như hội thánh này ở ngay đây. Họ đã đi để gieo giống, vâng, cũng không phải

sự cuồng tín, hay cũng không phải đi ra với những trống cơm, hay cũng không phải quá nguội lạnh đến nỗi họ không thể di chuyển. Chỉ thế thôi.

108 Bây giờ, các bạn có yêu mến nhau không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Ô, hãy bắt tay với nhau, và nói, “Ngợi khen Chúa.”

109 [Anh Branham bắt tay với dân sự—Bt.] Ngợi khen Chúa. Ngợi khen Chúa. Ngợi khen Chúa. Ngợi khen Chúa, chị ơi. Ngợi khen Chúa. Vui mừng vì anh đã có mặt ở đây, anh ơi. Ngợi khen Chúa, chị ơi. Xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em. Được rồi. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Chúng ta sẽ. Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em. Tôi biết những gì anh chị em cần. Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em. Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em.

Mang Danh Jêsus đi với anh,
 Như cái khiên che mọi bẫy lưới;
 Khi những cám dỗ đến chung quanh, (Anh chị
 em làm gì?)
 Kêu Danh thánh đó trong lời cầu nguyện.
 Danh quý báu (Danh quý báu), Ô thật diệu dàng!
 (Ồ thật diệu dàng!)
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh quý báu (Danh quý báu), Ô thật diệu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

110 Chúng ta hãy cúi đầu giờ này. Thật êm dịu, chúng ta hãy đừng quên điều đó bây giờ. Chúng ta hãy hát lại câu ấy.

Mang Danh Jêsus đi với anh, (Vì điều gì?)
 Vì cái khiên che mọi bẫy lưới, (khi Sa-tan nhe
 nanh với anh);
 Khi những cám dỗ đến chung quanh anh, (Anh
 chị em làm gì?)
 Cứ kêu Danh thánh đó.

“Vì Chúa ở trước mặt tôi; tôi sẽ không bị rúng động!”

Danh quý báu (Danh quý báu), Ô thật diệu dàng!

Xin mời Anh Neville.

Ở TRONG SỰ HIỆN DIỆN CỦA NGÀI VIE62-0909E

(In His Presence)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 9 tháng Chín, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org